FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Kázanj na Odchodné w Osaď Swatého Gindricha w Nowém Městě Pražském/ w Neděli, kteráž slowé Iubilate

Hanuš, Jiři

Pragae, MDCII

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228775

Visual Library

5:74

Franckesche Stiftungen zu Halle

Gal. 2, 6. Paul: Glauben, gerechtigkeit ist keine Herrlichkeit oder richte vor Gottes Gerichte, nur zur Freiheit der Christlichkeit bei der Christlichkeit wider die falsche Brüder

1117 C 14

Franckesche Stiftungen zu Halle

Abba Pa-
ter, mise-
rere Eccle-
siæ Fra-
trũ Bohe-
morum perse-
cuter CHRI-
STVM, amen!

Franckesche Stiftungen zu Halle

Dieser ist Assessor
Consistorii pra-
gensis und professor
vor meiner Hoff-
mischen Confession
generalis. Conferatur
citati libri pagi-
na 96. Nr. V. in Me-
die et passim.

Franckesche Stiftungen zu Halle

pag. 18. Salvatore Jesu Christo felicter, gravaab

Hr. Zymmann
felicit. (ohne Titelblatt)
IV 1115 a

Franckesche Stiftungen zu Halle

Abzugs-Predigt,

am Sonntage Jubilate,

gehalten

in der Neu-Stadt Prag,

von

George Hanisch

aus Landberoum,

Prediger in der Kirche

zu St. Günther.

Prag im Jahr M DC II.

Franckesche Stiftungen zu Halle

pag. 18. Saluatore Iuventi Felicitas, gratiae

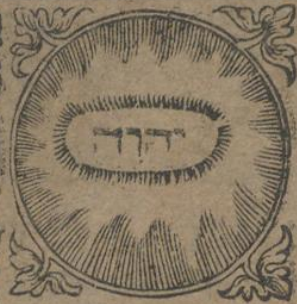

Kázaní na Odchodné w Osadě Swatého Gindřicha w Nowém Městě Pražském / w Nedělí, kteráž slowé Iubilate, od Kněze Giřjho Hanusse Landtsskronského / včiněné

LETA Pané

MDCII.

Franckesche Stiftungen zu Halle

VERA VIRTVTE, PIETATE ET NOBILITATE præstantissimis Viris, in Diæcesi Henricana Neo-Pragæ, Dominis amicis & fautoribus omnibus officiis observandis:

Salutem & beatitudinem.

DVm quo fata vocant Hanussius auferor, & quam
Cœlica commonstrant Numina, carpo viam,
Sumite PATRONI gratæ pia symbola mentis
Et solita absentem pergite amare Fide.
Iamq; VALETE prior Daniel Schvik, inde Georgi
Koscheticenæ gloria prima domus:
Tum, qui de Turtlsstein ducis tua nomina Vite,
Hinc ALII verus quos mihi junxit amor.
Namq; referre omnes animus licet optat, at in me
Quæ tenui manat flumine, Musa vetat.

NB. Act. 19. et 20. item 1. Cor. 15. 32. Eph. 2. et Apoc. 21-11. Daniel 7. 14.

Georgius Hanussius L.

ist Ephesina Synodus zu Constantinopel. Hrivny. Chyth. pag. 435. 6.

Solus Jesu Nos Laudeo.

SoLI DeO gLorIa, AMen.

Na Odchodné KAZANJ poslednj učiněné w Chrámě Páně v Swatého Gindřicha, w Nowém Městě Pražském, w třetj Neděli po Weliké Nocy, genž slowe Iubilate, 25. April: Léta oD NarozenI Syna BožIho naM sesLaného M DC II.

od Kněze Giřjho Hanusse Landtsskronského.

We gménu Páně, Amen.

RZEČ OD SWATEHO EVANgelistý Páně w Knjze o Skutcých Apostolských sepsaná, a z kapitoly 11. wyňatá, k společnému nassému rozgijmánij a spasytedlnému wyučowánij/ Lidé a Přátelé Božij/ bude nynj při tomto Křestiánském shromáždění přečtená a předložená: kterauž, powstanauce pro wážnost y důstognost Slowa Božýho, mysli přjtomnau a nábožnau přesliššjte takto slowo od slowa:

W oněch dnech: Pawel Swatý Apostol Páně poslaw z Milétu do Effezu/ powolal k sobě Starssých Cyrkwé: kteřjžto když přissli k němu, řekl gim: Wy wjte od prwního dne w kterýžto přissel jem do Azye kterak sem po wssecken ten čas s wámi byl slauže Pánu sewssi pokorau y s mnohými slzami a pokussenjmi kteráž na mne přicházela z auklADů židowských

ſkých kterak ſem ničehéhož nepominul cožby wám vžitečného
bylo / abych wám toho neoznámil (ale) včil ſem wás wů-
bec zgewně y po domích / ſwědectwj wydáwage y židům, y
Řekům o pokánj k Bohu / a o wjře w Pána naſſého Gežiſ-
ſe Kryſta. A ay nyni Já ſe wřjm gſa w Duchu / beru ſe do
Geruzaléma / newěda co mi ſe w něm má ſtáti: než že Duch
ſwatý po městech (kudyž ſem ſſel) oſwědčuge (mi) prawě: že
okowowe a zámutkowé mné očekáwagj. Wſſak Ja nic na to
nedbám / aniž geſt mi tak drahá duſſe má, gen abych běh ſwůg
s radoſti wykonal / a přiſluhowánj kteréž ſem přigal od pá-
na Gežiſſe k oſwědčowánj Ewangelium miloſti Božj. A ay
nyni Ja wjm / že giž wjce nevzřite twáři mé wy wſſyckni me-
zy kterýmiž ſem chodil, káže o Králowſtwj Božjm. Protož o
ſwědčugiť wám dneſſnj den žeť ſem čiſt od krwe wſſech. Nebť
ſem neobmeſſkal zwěſtowati wám wſſeliké rady Božj. Buď
též tedy ſebe pilni y wſſeho ſtáda w němžto Duch ſwatý vſta-
nowil wás Biſkupy / abyſſte páſli Cyrkew Božij / kteréž
ſobě dobyl ſwau wlaſtnj krwj. Nebo Já to (giſtotně) wjm /
že po mém odgiti wegdau mezy wás wlcy hltawj / kteřjž ne
budau odpauſſčeti ſtádu: a z wás ſamých powſtanau muži,
genž budau mluwiti přewrácené wěcy / aby obrátili včedlnj-
ky po ſobě. Protož bděte / w paměti magice / že ſem po tři lé-
ta nepřeſtáwal dnem y nocy s pláčem napomjnati gedno ho
každého z wás. A giž nyni bratřj poraučim wás Bohu a
ſlowu miloſti geho: kteryžto mocen geſt wzdělati (wás) a
dáti wám dědictwj mezy wſſemi poſwěcenými. Stříbra
nebo

neb zlatta neb raucha nežádal sem od žádného. Nybrž sami wjte/ že toho čehož gest mi kdy potřebj bylo, y těm kteřjž sau sennmi, dobýwali ruce tyto. Wsse vkázal sem wám že tak pracugjce musýme snásseti mdlé/ a pamatowati na slowá Pána Gežjsse/ nebť gť on řekl: Blahoslawenější gest dáti nežli bráti. A to powěděw klekna na kolena swá modlil se s njmi se wssemi. Y stal se pláč weliký od wssech: a padagjce na hrdlo Pawlowo/ libali geg rmautjce se neywjce nad tjm slowem, kteréž řekl: žeby giž wjce neměli twáři geho widěti. Y prowodili geg až k lodj.

Christe mea in laudes ora resolve tuas.

Je sem tuto řeč a text wzatý z Knjhý o Skutcých Apostolských, od Swatého Lukásse Ewangelistý Páně sepsaný, láskám wassým, přátelé Božij, mjsto Sw. Ewangelium, w kteréž Syn Božij včedlnjkům swým o swé smrti, tolikéž y Wzkřjssenj, wypráwuge, k dnessnj Neděli Páně odewzdaného, a přiwlastněného přečetl, a předložil/ někdo z wás posluchačůw milých, teď w této Křestiánské Cýrkwi we gménu Páně milostně shromážděných, podiwiti ano w mýsly swé pohnautiby se mohl/ obwzlásstně pak ti, kteřjž o aumyslu a předsewzetj mém newědj. Ale že této hodiny a chwjlé nynějssý poslednj Kázanj w tomto Chrámu Páně dlé chwalitebného a křestiánského obyčege včiniti, a s wámi milými poslauchači rozžehnati/ a zýtra, dá Pán Bůh, což mnohým gest ne neznáme odsud odgjti, a giná přestěhowati se mám/ giž sama ta přjčina mné v wás omluwj, a vkáže/ že sem přigemnějssjho a pěknějssjho textu, yako ten nagjti a předložiti, podlé zdánj mého, wám, w Krystu Pánu neymi-

Act. 20.
Ioh. 16.

 legssij

6 leyssij nemohl. Nebo w něm zřegmě a patrně S. Lukáš wypisuge / kterak wysocé oswjcený Doktor a Apostol S.
Act. 9. Pawel / tá wywolená Nádoba Páně / w Miletu / od Effezských a Miletských, yako od swých milých Djtek, posluchačůw a včedlnjkůw, odpusstěnj wzal / a co gim naposledy, yako na odchodné, a rozžehnánj se s njmi mluwil, a předkládal: Potom yak sau se y oni také k němu zase vkázali a zachowali. Welmi pěkná a potěssytedlná gest tato Zystoryá / poněwadž netoliko Kazatelowe a Cýrkewnj Zpráwcowé / ale také y posluchačj toho ssetřiti a tomu se včiti magj / Kterakby z obogj strany / nalezitý, vpřimný, a Křestiansský spůsob, při rozžehnánj zachowati měli. Protož dobrau naděgi o wás Negmilegssij mám / že vmysl můg, a předloženij řečj této / poněwadž bez přjčiny se neděge / ne k drzostj a něgaké wssetečnosti mně přičteté / ale w dobré mjniti a tjm pilněgj a bedliwěgj, abychom přjkladem Apostolským a giných Swatých lidi pěkně a náležitě spolu se rozžehnati mohli, poslauchati budete. Giž tehdy we gménu Páně tu to Zystoryi k rozgimánj spasytedlnému před sebe wezmauce, o těchto dwauch wěcech njže položených, podle vdělenj milosti a darůw Ducha Swatého, sobě rozgjmáti budeme.

1 Neyprwé, Kterak se gest Swatý Páwel s posluchači swými w Miletu rozžehnal / a od njch odpusstěnj wzal.

2. Potom / Co g sau posluchači geho při tom činili / a kterak se k němu, yakožto Kazately swému, při geho rozžehnánj vkázaly / a zachowali? Podlé čehož y Já také odpusstěnj od wás mých milých posluchačůw wzýti, a s wámi se rozžehnati mjnim.

ZoSpoDInraCnáM požehnatI / a swau Swatau pomoc dáti / abychom tu Zystoryi s vžitkém a prospěchem slissetí, a gj sobě rozgjmáti mohli.

O Prwnj Wěcy.

Když

ADyž gest Apoſſtol Páně, Swatý Pawel z Antyochye po
ſřetí mezy Pohany ſe odebral, a za dlauhý čas wůkol w
Azyi y ginde, po rozličných Kraginach, Měſtech, a Mě-
ſtečkach chodil / plawě ſe po Mořij na rozličné oſtrowy /
aby lid židowſký y Pohanſký k Kryſtu Pánu přiweſti, a
ſkrze Ewangelium Swaté zýſkati mohl, ſnážně pracowal/
a do xxxvij. let po Obrácenj ſwém, když někteřj ſmýſſlegj,
Kryſta kázal / wſſe w[illegible]owal / mnohé ſſkoly / a Swatá
shromáždění dobře zřjdil, vtwrdil / a wſſecky wěcy náleži-
tě ſprawiw / vmjnil tu nebezpečnau ceſtu, od Agaba Pro-
roka předpowěděnau, do Geruzalémá před ſebe wzýti / A
na té nawſſtěwowal předněgſſj mjſta / o ſpaſytedlné wzdě-
lánj Cýrkwé wjce nežli o ſwé wlaſtnj tělo, a žiwot ſwůg pé-
čuge a ſtarage ſe/ bral od njch odpuſſtěnj zřegmě a ſwětlé /
nechkege některak tégně, a bez wědomj od njch odgjti. Při
ſſedw tehdy do Miléty, Měſta ležijcýho w menſſj Azyi, při
Mořj Egeyſkém/ vržel tu duchownj ſněm na odchodné / a
poſlaw do Epheſu, okolo deſýti njl odtud wzdáli, powo-
lal k ſobě Starſſjch (nebo gich byl po-
minul, plawě ſe od Trogillium) chtěge
ſe prwé s njmi shledati, a rozžehnati.
Proč ž včinil gim welmi pěkné a dukład-
né kázanj poſlednj / w kterémž ſe s njmi
rozžehnal / Cýrkew gjm k zpráwě po-
raučel, a napomjnal / aby ſtálij a pilnj ſebe y wſſého ſtáda
byli / a wtom včenj, kteréž od něho přigali, trwali a zu-
ſtáwali. A poněwadž giž to poſlednij Kázanij geho w
Azyi býti mělo/ chtěl yako wyborný Orator a ſlawný Rhe-
tor Mistrowſtwj řečí ſwé pronesti / aby gj w paměti měli
ſloženau. Znal zagiſté to Swatý Pawel wýborně / když
ſe Spráwce Cýrkewnj odněkud přeč odebrati má / že ſe lidé
na tu čtwerau wěc magj obyčeg ptáti. Předně/ kdo a na-
kého

Bib. Mel. w Kedřál na Skut. Apoſſtelſkł. Itiner par. 2. pag. 160. Onom. Thlebæi. Chr Car. Boh. l. 3. p. 179

Act. 21.

1. Cor. 10

Miletus Měſto hkawnjw Krágině Caria, odkudž byl rodem Thales Mileſius, gedě z ſedmj Mudrcůw Riecſkých. Epheſus ſlawné pěkne a hkawnij Měſto kraginy Ioniæ, w kterémž S. Pawel dwě leté pořád kázal: Acto. 19.

Čtwere wěcy ſſetřj lidé

2. při spraw- kého obcowánj byl. Druhé/ kterak pjlně Aurad swug konal. Třetj/ kde se strogj/ a gaká přjčina geho odchodu. Čtwrte/ co na
3. ných Cyr- památku posluchačům swým pozůstawuge. Těch čtyř wěcy/
4. kewnjch.. také při swém rozžehnánj a poslednjm kázanj Apostol Pánně ssetřil. Nebo předně vkazuge/ kterak gest, gsa mezý njmi, obcowal, řka: Wy wjte, od prwnjho dne w kterýžto přišel sem do Azye, kterak gsem po wssecken ten čás s wámi byl.

Wyprawuge tehdy Apostol nejprwe o žiwotě a obcowánj swém.

Odwoláwa se na gegjch swědomssyžé mu sami swědectwj wydati musý/ kterak se gest po wssecken ten čás když v njch byl chowal. A poněwadž o tom wědomost magj/ že o něm poctiwě mluwiti, a wprawdě dobrau a vpřimnau spráwu ý wyswědčenj dáti, a za takowého Kazatele nestýděti, kterýž se wždycky dobře w přjchodu, y w odchodu swém chowal, mohau. Posslauchačj gsauli gen dobřj, pobožnj, a vpřimnj lidé/ neylepssj swědectwij dáti mohau o žiwotu, a obcowánij Kázatelů, a nebo zpráwců swých. bezbožnij pak nic dobrého o žádném Knězy, by on se yak chtěl dobře chowal, nepowědj.

Potom o powinnosti swé kterauž náležitě a pilně konal. Při čemž oznamuge komu kterak služil. Matth 9. 2 Cor. 12.

2. Druhé dokládá/ kterak gest Aurad Kázatelský při njch konal: kdež wyčjtá některé wěcy pořádně/ totiž, že gest Pánu Gežu Krystu, kterýž gest Pánem žně, wysylage wěrné dělnjky na žeň a na Winicy swau, slaužil:

1. Sewslj pokorau/ nebo nebyl pyssným, nadutým, nadherným, a wysokomyslným Kázatelém/ z darůw těch, kterychž mu Bůh vdělil, a slawných y dustogných zgewenj se newywyssowal, á ginýchy nepotupowal.

2. Že tomu Pánu slaužil/ s mnohými slzami: posslauchačůw swých, a Auradu swého wěrně a oprawdowě se vgjmál/ a po ten wssecken čas, w kterýž v njch při kázanj Slowa Božýho pracowal, ne gednu slzu vmořil, a Modlitbu Páně časstokráte, a bez počtu, slzawě zřjkál.

3. W mnohých Pokussenjch, kteráž nań přicházelá/ z vkladu Židowských. A netoliko od Židůw těžká pokussenij mjwal/

Ale

Ale také Ďábel a zlý lidé tuzé náň dotjraly / wssak z milosti Božij, yák pro těžkost prácy swých, nevstáwál: tak w pokussenjch ničemuž se odstrassiti nedaw, nevmdléwal / ale přemáhal. 2. Cor. 11 Act. 19.

4. Práwj / že ge wěrně a sewssy pilnosti wyučowál. Což každému zpráwcy y Cýrkewnijmu y Sskolnijmu včiniti náležj. Ničehožgsem, prý, nepominul, cožby wám vžitečného bylo / abych wám toho neoznámil. Nesteyskal sobě w swém powolánij / učil zgewně y obzwlásstně, služby swé žádnému neodepřel / wssem ochotný a wolný byl / gednomu každému, kdož gen toho žádal, obzwlásstnj kázanj a napomenutj činil / žádnému k zálibenj nic nemluwil, ani co zamlčel / nessetřil ojob / ale kázal / a Swědectwj wydáwal Židům y Řekům. Řím. 3. 7. 1. Cor. 15. Roma. 5. & 16. Phil. 3. Eph. 1. Ioel. 3.

5. Činj také zmjnku o tom / čemu gest učil a co kázal / totiž o pokánj a obrácenj se k Bohu, a o Wjře w Pána nasseho Gežijsse Krysta / to gest, učil / kterak magj lidé z Zákona hřjchy swé poznáwati / z njch se wyznáwáti, oplakáwati / gjch želeti / a ku Pánu Bohu, kterýž to mjti chce, se obrátiti / potom z Swatého Ewangelium Krysta Pána znáti / w něho wěřiti, a w geho dosti včiněnj milosti, hřjchůw odpusstěnj, osprawedlněnj, a žiwota wěčného docházeti.

Třetij / giž mohli se také Miletsstij a Effezsstj, pro kteréž odeslal, otázati a řjcy: Milý Pawle / kde pak chcess gjti? Proč od nás odcházyss? a s námi se laučjss? Wssak gest mnoho dobrých a pobožných lidí mezý námi / kteřjž gsau z toho Srdce na tebe laskawi byli / a tobě wsseho dobrého přáli / a radibychom gesstě wssickni tebe delégj poslauchali. Nakak se přjčina dáwa, že chcess od nás gjti a nás opustiti? Kromu on takto odpowjdá: Duch Božij nutj mne, abych odsud ssel / kteréhož mám a chcy rád vposlechnauti. Ale, prý, nyni yá sewřin gsa duchem beru se do Geruzalema O milij Effezsstij a Miletsstij / nečinjm toho z něgaké wsse Otkeli wěcymluwjkám a proč odcházy. Přičiny acho Odchodu. L.

tečnosti

tečnosti a lechkomyslnosti, že se od wás odbjrám / aniž to
činjm z něgaké teskností, yakobysste mi omrzelý / a yá chtěl
giných a nowých posluchačů hledati / Njkoli. Není ten
vmysl můg / ale děge se to z wnuknutj a puzenij Ducha Pá-
ně / kterýž chce ták mjti. Protož není mi možné to změniti, a
ginák včiniti / lečbych chtěl Duchu Swatému odporowa-
2. ti. Dále vkázuge / že mu žádné procházky není potřebj / a že
na to nemysly, aby se w Geruzalemě lépegj, a tam lepssj po
sluchače nagjti, nežli w Azyi, měl. Newjm, řká, s čjm se
tám potkám / a to mi se w něm státi má / kromě že Duch Swa-
tý po Městech, kudy gsem ssel, oswědčuge mi skrze Swaté lidi /
kteřjž ducha Prorocké° mágj, že wězenj a sauženj mně očekáwa-
gj. Nemyslete tehdy, milij posluchačj, abych to činil pro
něgaký mrzský zýsk / a nebo pro wětssý důchody. Nebo w
Geruzalemě těžkosti a zármutkowé, neylepssý plat, a mzda
3. má budau. Přjtom aby se nelekali a nermautili pro zár-
mutky a těžkosti geho / o njchž předpowjdá, a kteřjž ho gi-
stotně potkati měli: dokládá pro potěssenj že gest hotow w-
Act. 21. ssecko trpěti a snásseti / ano y tu Smrt pro Krysta Pána
a geho Ewangelium podstaupiti. O čemž wjz w Kapito
le xxi. A tuto w textu dj: Já na to nic nedbám, aniž gest mi
tak drahá dusse má / gen abych běh swug s radosti dokonal / a coj
gsem přigal od Pána Gežjsse k oswědčowánij Ewangelium
4. Milosti Božij. Nadto připomýná y to / že giž činj gim po
slednij a ostatnj na rozžehnánij Kázanj / a oni že ho wjce na
Kazatedlnicý gegich nevzřj, řká: Ey yá nyni wjm že giž wj-
ce twáři mé nevzřjte / wy wssicknij, mezy kterýmiž gsem chodil a
kázal o Králowstwij Božjm. Při čemž také ohlassuge se
5. swobodně / že nechce býti wině gegjch zatrácenjm gestližeby
kdo sám sebe swýwolně zmařil. Protož oswědčugi wám
dnessnij den / že sem čist od krwé wssech / budeli kdo zatracen a
Báblu se dostane yá nechcy tjm winen býti: Nebo gsem nic
neobmesskal, a nezatagil před wámi / abych neoznámil wssecké

raddy Božij. Pamatowal bezpochyby na onen text, kterýž čtemé w Proroctwj Ezechyéle Proroka / kterak Bůh přjsně hrozý / že požádá krwé posluchačůw z rukau Kněžských, kteřjž nedbalj gsau: Pakli to, což gijm náležij včinj / že oswobozenj budau / a na posluchače pomsta se shrné.

Ezech 3. & 33. Isai. 58. Galat. 2 Tim. 4.

Cztwrté. Vkazuge / coby činiti, a nač pamatowati měli, když od njch odegde: Totiž, že se magj stálé přidržeti slowa toho kteréž gjm kázal / pjlně ho ostřjhati / a ge zachowáwati, mluwě gim: Buďtež tehdy sebe pilnj y wssého Stádá. A tak dwogj wěcy Swatý Pawel od starssjch Effezských wyhledáwá. Předně / aby sami na sebe pozor měli / ssetřjce aby od ffalessných včitelůw swedeni a oklámáni nebyli / a w bludy, neb ginak w hřjchy, a hanebnosti nepadli. To gest giště potřebné napomenutij a weystraha. Nebo kdo se sám w swém wlastnjm spasenj zanedbáwa / kterak má o giné lidi dobře pečowati, a o spasenj gich se starati? Kdo sám na swau wlastnj Dussy nedbá / ten nemnoho o Dusse cyzy se vgjmá: Kdo nevmij domu swého řjditi a zprawowati, kterak má Cýrkew Božij opatrowati? Druhé / aby pečowali o wssecknо stádo / To stádo gest Cýrkew a Obec Křestiánská / kteráž Apoſstolům, a Kněžjm Páně poručená gest. Wtom stádu Krysta Pána nacházy se malý y weliký dobytek / na kterýž oni, gimž swěřen gest, dobrý pozor mjti, a o wssecknо stádo starati se magj / netoliko o weliký braw weliké vrostlé Křestiany, a Staré lidi / ale y mladý dobýtek, mladé Beránky, vsslechtilau mládež, a malé djtky / aby y oni sskody newzali / zmařenj a swedenj nebyli. Agiž aby ge k takowé pilnosti wzbudil, a napomenul, některé přjčiny, proč to činiti mágj, předstawuge. Neyprwé vkazuge toho Auřadu Kněžského dustognost a wywyssenost, kdež dj: W kterémžto Duch Swatý vstanowil wás Biskupy. Nakoby řekl / nemáte toho Auřadu sámi od sebe / gest

Cztwrté přednássy to na pamatku pozustawuge.

Neyprwe aby Starssi sami o sebe pěči měli. 1. Thi: 3.

Potom oli sobě swěřený.

Proč magi takowu pěči mjti

1. Prowe likau pod statuawy wysenost toho vřadu.

a Pro vowiſnost toho vkadu kteráž na pasenjá ležj.

3. Pro wážnost a duſtogností Cýrkwé P.

1. Cor. 6. 1 Pet. 1 Rom. 3.

4. Pro nebezpečenſtwj naſtawagjcy.

M L D. Ad Templum Dni Satana aslo vat arteſa sollum.

Matth. 7 & 10.

geſt Anřad Ducha Swatého. A budetely wy nepilnj a
nedbánliwj/ nezhřeſſjte proti Lidem: Ale proti tomu mj-
ſtru waſſemu Duchu Sv. Dale prawj/ že ktomu powolá-
nj gſau/ Aby páſli Cyrkew Božij/t. Máte býti Cýrkwe Bo-
žij a duſſij Lidſkých Paſtýřowé, a ge páſti Slowem Bo-
žijm, a čiſtým včenjm / gſauce za přjklad ſtadu. Protož
wám náležj/ abyſſte pjlně bděli, a ſtráž wedli o duſſe owcy,
a poſluchačůw waſſich. Třetj Přjčina wzatá geſt od hod-
noſti a wážnoſti Cýrkwé/ kteráž ſe w tom ſpatřuge: že gj
Pán dobyl ſwau wlaſtnj Krwj: Cýrkew nenij w mocy žá-
dného člowěka, yak koliw duſtogného / prachtem Swěta
marného přioděného / a nebo literním vměnjm nad mno-
hé giné okraſſleného: ale w mocy Syna Božjho/ on gij pře-
dráze wykaupil / nedal za nj zlata ani Střjbra / ale ſwau
ſwatau a předrahau krew/ ſwé newinné Vmučenj a ſmrt /
kterýž také těžkého potom počtu z nj požádá. Cjtwrtá přj-
čina geſt nebezpečenſtwj. A tak geſt potřebij pjlný pozor
mjti. Wjm, prý, giſtotně/ že po mém odgitj/ wegdau mezy wás
wlcý hltawij, kteřž nebudau odpauſſtěti ſtadu: a z wás ſamych
powſtanau mužj, genž budau mluwiti přewracené wěcy/ aby obrá-
tilý Včedlnjky poſobě. Zgewil Apoſſtolowj Pán Bůh co
ſe budaucně ſtáti má. A protož wěděl / kde ſobě Bůh Ro-
ſtel ſtawj/ že tu ďábel Krčmu ſprawj. Quo nunc locat
Verbi ſui Templum DEVS, jungit ſacellum mox ſuum dia
bolus. A když ſobě lidé s Slowem Božijm ſtýſkagj, a
Kněžj od Boha daných newážj / Pánu Bohu neděkugj/ y
treſce ge ffaleſſnými včjteli / což ſe y Cýrkwim Azyanſkým
po odchodu Swatého Pawla ſtalo. Nebo z nich mno-
zy málo ſobě welikého a Slawného Apoſſtola a Kázatele
wěrného, když ho v ſebe měli, wážili. Sſetřtež tuto přátele
milij/ kterak Swatý Pawel ffaleſſné včjtelé wlaſtnjmi a
prawými barwami maluge/ nazýwage ge neyprwé Wlky
přjkladem Kryſta Pána/ a to ne proſtými, ale hltawými
kteřij

kteřjž nevssetřj stáda. Dále dokláda odkud přjgdau: prý, z wás samých powstanau Mužj. Potom oznamuge o podstatě včenj gegjch/ že mluwiti budau přewrácené wěcy. Při čemž namjtá y o přjčině/ na yaký konec to činj/ totiž proto / aby obrátili včedlnjky po sobě. Pátá přjčina wzatá gest z geho wlastnjho přjkladu. Nebo prawj / hděte / w paměti magjce že gsem po tři Léta nepřestáwal wedne y w noczy s płačem napomjnati gednoho každého z wás. Chce řjcý/ Co sem yá činil, a čemu včil/ to y wy činiti, a témuž včiti máte/ aby Králowstwj Božj se rozmáhalo/ čest a Sláwa Páně se rozssjřowala/ Warugte se bludůw a nalezkůw lidských/ kterýmiž poklad wěcy dobrých se tratj a hyne. A to měgte odemné na odchodné. Nu když gest to tak wssecko náležitě zřjdil Apostol, a Starssým Ephezským w Milétu pořádně oznámil/ kterak gest žiw byl mezy njmi / yak auřadu swému zadosti činil / kde se obrátj/ proč s njmi délegi trwati, a zůstati nemůže/ a čeho také naposledy od njch žádá / giž se s njmi laučj, a těmito slowy Bohu poraučj: Giž nyni bratřj poraučjm wás Panu Bohu/ a slowu milosti geho/ kterýžto mocen gest wzdělati wás, a dáti wám dědictwj mezy wssemi poswěcenými. Jákoby řekl: Nu milj bratřj / giž nemnoho wjce se zde vhlédáme/ a také není mi možné délegi při wás zůstati. Protož neporaučjm wás těm Slepým, Němým, chromým a mrtwým Bůžkům/ kterýmž gste se někdy gsauce Pohane klaněli/ gjm slaužilý/ gessto nje negsau nežli střjbro, zlatto, a djlo rukau lidských. Ale poraučjm wás Pánu Bohu a Slowu milosti geho. to gest, prawému wěčnému a žiwému Bohu / kterýž se zgewil w slowu swém / on račiž wás při swém Swatém slowu zachowati/ Cýrkew swú wzděláwati a opatrowati / a zachowá/ nebť gest mocný/ a nobrž wssemohaucý. A dáwám dědictwj Swatých, genž gest žiwot wěčný. A aby ho potom krom očí nepomlauwali, žeby byl něgaký Kněz lakomý / kterýžby toliko

Ioh. 10.
1 Ioh. 2.
1. Thim 2.
2. Tes. 2.
2. Pet. 2.
Astu subtililupus insidiatur ovili.
5 Překlad gjm pozustawený.
Psal 115. & 135:
Act. 9.

swého wlastnjho vžitku hledal/o swé břjcho se staral, a ká-
zal propter sanctum denarium, ohlassuge se a odwoláwá
k swému y gich dobrému swědomj. Střjbra prawj a Zlat
ta, nebo raucha nežádal gsem od žádného /Nýbrž sami wjte/ že
toho, čeho mi kdy potřebj bylo, dobýwali ruce tyto. Těch ča
sůw gesstě Chrámowé, kteréž y Kostely gmenugeme, swých
gistých nadánj a duchodůw neměli yako nyni/ ale činila se
zbjrká/ a chodjce dum od domu / shromažďowali co gsau
měli služebnjkům Cýrkewnjjm a Sskolnjm dáti nebo vdě-
liti. Nechtěl tedý Swatý Pawel lidj obtěžowati/ Ano
vměge Roberce, anebo Strany dělati/ pracowal rukamá
swýma w Koryntu, y ginde/ aby odtud, a z toho swé obžj-
wenj mjti mohl. A pročto činil, oznamuge: Wssem v-
kázal sem wám/ že tak pracugjce, musyme snásseti a přigjmati
mdlé. t. Abysste wěděli a znali / že neni nám činiti o nasse
wlastnj dobré/ ale gen o čest y chwálu Božij, a wzdělánij
Cýrkwé/ Pamatugjce na Slowa Pána Gežjšse / neb gest
řekl: Blahoslawenějj gest dáti nežli bráti. Ta slowa ač v-
Ewangelistůw poznamenána se nenáchazy / wssak neni po
chybné, nežli že gest ge Krystus Pán mluwiti ráčil. Kte-
rýmižto Slowy K. P. zbráňowati neráčí/ aby tj, kteřjj
giných pomocy a Retuňku potřebugij, od njch dobrodinj
přigjmati neměli / poněwadž y sám toho potřebowal, a
od giných dobrodinj přigjmál / yakž patrně pjsse S. Lu-
káš w 11. Kap: že pobožné Matrony z statkůw swých
gemu dobře činily. Chce tedy tomu Krystus Pán naučí
ti wěrné. 1. Aby oni wždycky byli ochotněgssij prokazo-
wati, a činiti giným dobrodinj/ nežli ge přigjmáti. Nebo
y sám Pán Bůh giným ge činj a prokazuge/ od giných pak
nikdý nebeře. Swět pak smegssli/ že blahoslawenějj a lépe
gj gest bráti nežli dáti / což gest proti Reguly Swatého
Pawla 1. Thimo: 5. 2. Že takowi milosrdnj, sstědřij, a
zdjlnj lide, tau láskau a sstědrotau k Bohu, genž wssem o-

1 Cor: ult
Roma. 15.
Rod G. vi
ritim col
ligebant
pecuniā,
qua Mini
stri Eccl.
alerētur.
Act. 18.
2. Tes. 3.
1. Cor. 9.
v. 12.
Psal 41.
Lucas 6.
Matth 5.
Luc. 8.
R. G. De o
beneficia
dare non
accipere
solet.
Ps. 103:
1 Thi. 5.
Isas. 1

chotně

chotně bez omluwy dáwá, se připodobňugj/ a že sau dobřij
ssaffáři statku sobě swěřeného na sobě pronássegj. Po te
řeči/ Klekl na kolena, a modlil se s njmi sewssemi. To draho Luc. 16.
wážné a spasytedlné Kázanj / pěkná, pobožná a horliwá
Modlitbá následowala. Modlil se zagisté a prosyl/ aby
Pán Bůh ráčil ge w čistém včenij a w prawém náboženstwij až do smrti zachowati / stálosti při poznalé práwdě
přispořowáti/ gim wěrného a pilného včitelé slowa swého
darowati/ y giného Pawlá na mjsto geho poslati, a wysta
witi/ potom y Včitelé a posluchače skrze Wjru w Krysta Act. 5.
Pána spasená včiniti. Přepěkněgssij a horliwěgssij Mo- Matth. 9.
dlitby/ což ona mnoho muže/ když se oprawdowě děge. Žeň Luc. 10.
gest mnohá, prawj K. Pán, ale dělnjkůw málo. Protož pro
ste Pána Žně/ ať posle dělnjky na Žeň swau. Dobřj, pilnj,
a wěrnj Kázatelowe, a Kněžij Páně/ služebnjcý Hospodi-
ná Bohá Zástupů, z stromůw dolu yako hrussky nepadagj/
ani se také yako Kameni na Vlicy zbjragj/ anebo yako Gře
chy lacyno nekupugj/ ale od Pána a Krále Nebeského Bi
skupa, a Pastýře Dussy nassjch, posyláni a darowáni býwa 1. Pet 2. & 5.
gj. On chce za to yako y za giné wěcy žádan a prossen Isai. 30.
býti/ za čež też modlj se Swátý Pawel spolu sewssemi. A toť Joel 2.
gest geho na odchodné a s njmi se rozlaučenj kázanj posled- Ephes 4.
nj. W němž, yakž giž wýsse dotknůto, spráwu činj o obcowá
nj swém při njch/ o Včenj a cestě swé/ y o přjčině swého od
njch odchodu, až y o žádosti swé na ně wzložené. A tak
přátelský a Otcowský s njmi se rozžehnáwage/ wsseckny P.
Bohu a geho moenému slowu poraučj. Z této prwnj
Cžástky Hystoryé a obssyrné řečij naučiti se máme: kterak Naučenj z prwnjho Artykule.
se služebnjcy Cýrkewnj, y ginj wssickni Křestiánsstj lidé, ga
kéhokoliw důstogenstwj, řádu a powolánj, w žiwotě poče
stném a w Včenj prawém náležitě chowati magj: totiž/ že
magj býti žjwi bez Auhony, a takowého obcowánj/ aby se
neměli zač stýděti/ ale s Pawlem Swatým řjcy mohli: wě
domé

domé gest wám/ posluchačj milij / kterak sem se hned, yakž gsem k wám přissel, mezy wámi chowal/ weda žiwot swug ctnostně a chwálitebně, yakž na Kněze a Spráwce Cýrkewnjho náležj. Kterýž když tak bez auhony žiw gest/ dá wá posluchačům swým přjkład dobrý, a welmi platně y vžitečně wzděláwa, a w Cýrkwi prospjwá. Swatý Augustýn prawj. Optime is docet, & imperat, qui suæ doctrinæ Typus est, & imperata primus facit.

Aug. Claud de 4. Hō Cō.

A Potta dj:

In commune jubes si quid censesq; tenendum
Primus jussa subi, tunc observantior æqui
Fit populus. &c.

Ovid: 6. Fast.

A na giném mjstě:

Publica nimirum tunc Res sibi constat & æquum
Imperiū, cum Rex, quod jubet esse facit.

A opět:

Regis ad exemplum totus componitur orbis.

Scilicet in vulgymanant exēpla regentum.

Item:

Sic agitur censura, & sic exempla parantur,
Cum judex, alios quod monet, ipse facit.

Abbatelu dente monachiquo ludere possunt.

Nebokterak starj Ptácy spjwagj/ tak mladj po njch wrzatě zwýkagj. Poslechněme o té wěcy řeč y Ducha S. kteráž napsaná gest w Knjze Jezus Syrach w kap: 10. Jakýž gest, prý, Saudcé lidu/ takowj gsau y služebnjcý geho: a gakýž gest zpráwce Města/ takowiť gsau wssickni obywatelé geho. Wůbec pak se řjká: Jaký Hospodář/ takowá čeládka. Naká Pánj/ takowá y Kuchařka. A Naký Purgmistr vel Farář/ takowá osádka. Aneb, yakž Sylvius napsal/ w každém národů/ yaký gest spráwce/ takowj býwagj y poddanj. Naproti tomu: Turpe est Doctori, cum culpa redargvit ipsum. Weliká gest hanbá Knězy/ když sám na sobě auhonu nese: a takowý, kterýž sám to činj, z čehož giné winnj a tresce/ vpadá w pohaněnj a w Osydlo ďáblowo/ gsa nesslechetný. Sstřiti má tehdy geden každý/ aby tak žiw býti hleděl/ za čežby neposlměch nesl/ ale pochwa-

Aneas Sylv Cato.

Rom. 2. 1. Cor. 9.

lu a

lu a dařk obdržel. Nihil enim juvat institutio verbis facta nisi ipsius operis exhibitio accedat. Potom má také Auřadu swého pilný býti, a Krystu Pánu wěrně slaužiti/ we wssi pokoře/ aby nebyl pyssný, wysokomyslný, sebe wywýssugjcý/ giné pak lechčjcý a tupjcý: Gestliže nad giné dary ozdobeněgssij, a včeněgssij gest / tjm pokorněgssij býti má. Dálc že není na tom dosti/ w pokoře a w tjchosti kázati/ale také že má a musý přitom bdjti, a za wzrost slowa Božýho, za posluchače swé každodenně e mnohými slzami se modliti. Nakž netoliko, o čemž gste slýsseli, Aposstol Páně/ ale y sám Krystus Pán také to činil / celé nocy na Modlitbach trwage/ Nad newděčným městem Geruzalémem, wěda o geho pádu a zkáze, srdečně s vsedáním plákal. A Samuel Prorok plakati nepřestáwál pro zawrhnutí od Boha Saule. Opět přigdeli yaké pokussenj, křjž, a protiwenstwij/ a nebo gestli, yakž časem býwá, od zlých a nesslechetných, newděčných posluchačůw, sstraffowán, walchowán, a posuzowán býwá/ nemá proto wssi Obcy pohrdati a powinnosti swé se strhowati/ prácy se wyhýbati/ ale přece sewssi pilnosti gj wykonáwati / při powolánj swē trwati a zustáwati. Nebo gesstě se nenárodil ten / aby se měl lbiti wssem: Qui placeat cunctis nullus in Orbe fuit.

Omnib. in mūdo nemo placere potest.

[redacted] necq Iupiter ipse

Sive plurat, seu non, unicuicq placet.

Item/ má při wyucowánj wěrným býti / před posluchači swými ničehéhož, cožby užitečného a potřebného bylo, a k spasenj gich slaužilo, netagiti/ aby se o něm mohlo řjcý/ co prawено, o Epicharmowi onō starém včiteli: Pueris dixit utilia, magna sit illi gratia, to gest, včil djtky/ a nebo Mládež mnohým užitečným wěcem: Začež hoden chwáli a poděkowánj: ne yakž mnozý činj, domluwy a lánj. Takowú mu pochwalu y onen slawný muž Valentinus Trocedorfius

Chrisostō. 2.

Qua posita fueris instatione mane.

1. Cor. 7. Eccl. 3. & 32.

Luc. 6. & 15.

1. Reg 15. & 16. 4.

Ale zaprawdě nemůže se mnoho widěti než neredět.

Epicharmus.

V. F. ob. 1556. et grim. Dem. Calen. Darum Ma-

Laudatur vale his, culpatur abilis so [illegible]

Sed possit omnes rite placere Deo.

Valentini Trocedorffii Epitaphium

kus, na gehožto hrobě w Lehničy napsáno stogj: Benè & justè vixit, pueris vtilia dixit. to gest, pobožně a Swatě žiw
6. byl/ mládež chwalitebně včil. Přitom / Cýrkewnj Spráwce netoliko zgewně w Chrámě Páně včiti trestati a napo
Matth.9. Luc7.14. 15 & 18. Ioh.11. mjnati/ ale také obwzlásstně na mjstě Božjm, při rozhřessenj, a nawsstěwowánij zarmaucených, a nemocnych lidi, to činitiwa. Tak Krystus Pán/ Mjstr a Doktor Nebeský,
7. zgewně a obecně, y obzwlásstně w domjch, kdež pozwán býIJ. 1.&5. Psal. 34. Matz&4 Mar.7. Luc. 3. Act 3. Isa. 58. Ezech 3. 2.Tim.4. 3 Reg 18 Matth14 Mar. 6. wal, včil/ kázal/ a ničehéhož nezamlčel. Gessté giné naučenij se Kněžjm předstawuge/ totižto/ aby kázali o Pokánj/ o obrácenj se ku Pánu Bohu, a o wijře w Pána Nasseho Gežjsse Krysta/ neměli zřenj na osoby/ k ljbosti žádnému nic nesmlčeli/ ani také nemluwili/ buď wděk/ nebo newděk trestali a žehrali: Nako Prorocy, Ján křtitel, a sám Krystus Pán/ potom geho Včedlnjcý/ Apossstole, a wssickni Swatého Ewangelium služebnicy wěrnj tak činily.
Také přjkladem gich hotowě a trpěliwě, cožby koliw Pán Bůh na ně a yaký křjž dopustil, pro Krysta a slowo geho Swaté, s wynáloženjm žiwota swého, snásseti: což včinil předesslé y Mjstr Ján Hus, s ginými mnohými Mučedlnjky, a následownjky Krysta Pána. Nadto má se pilně wystřjhati ffalessných včitelůw a swůdcůw/ aby od nich swedenj a oklamán nebyl/ y lid sobě swěřený před njmi, poněwadž sau tak dobřj a vžitečnj, yako trnij, bodlácj a hložj, wystřjhati/ a wěděti/ že ďábel nespj a nezáhálj, yakž Swatý Petr včj, a sám Syn Božj radj, řká: Bděte a modlte se abysste neupadli w pokussenj. Ktomu má spráwce Cýrkewnj wystřjhati se lákomstwj/ aby se mohl s Swatým Pawlem prawdiwě pochlubiti: zlata ani stříbra, ani raucha nežádal sem od žádného, což včinil někdy y Mogjss spráwce a wůdce Synůw Jzraelských/ kterýž ani gednoho Osla od žádného gest newzal, a žádnému w njčemž nevbljžil. Czte se též nápodobně o Samuelowj Proroku Božjm/ kterak mlu

Matth.9. Luc7.14. 15 & 18. Ioh.11. IJ. 1.&5. Psal. 34. Matz&4 Mar.7. Luc. 3. Act 3. Isa. 58. Ezech 3. 2.Tim.4. 3 Reg 18 Matth14 Mar. 6. M. I. H. Matth.7. 2. Pet, 2. 1. Pet: 5. Matth26 9. Num.16.

wil

wil před lidem Jzraelským/ že nikdy newzal wola neb osla 1. Reg. 12.
žádnému. Aniž komu w čem vbljžowal/ neb mu y to swědectwj dáwali. Neobžalowal sy nás/ aniž sy vtiskal aniž gsy co wzal z ruky některého z nás. Wegssegj gest dotknuto/ že se tjm nemjnj yakoby Kněz a nebo zpráwce Cýrkewnij bez Pokrmu a Nápoge žiw býti měl, a mohl/ a tak ani Deut. 25.
žádného opatřenj nepotřebowal/ a nebo žádného dobrodinj nepřigjmal. Nebo y sám Apossstol Swatý Pawel to 1. Cor. 9. 2. Cor 11. 1 Thes. 2.
z pjsmá Swatého dowozuge/ že posluchači služebnijkům 1 Thim. 5.
slowa Božijho gsau powinnj dáti wěcy k wychowánij náležjté: a dokláda y o přjčině/ proč tělesné wěcy nežal/ a mo
ha, práwa toho nevžjwal. A o Krystu Pánu připomenu- Luc. 8.
to: že gemu pobožné Ženy a Mátrony posluhowali/ a gey opatrowali z statkůw swých. A tak tyto řečj gsau a býti mágj lékářstwjm proti lakomstwj. Nemá zagiste to bý- Phil. 2.
ti při spráwcých, co napsal Apossstol/ že wssickni hledagj swého wlastnjho a ne co gest Gežijsse Krysta. Napossle- 10.
dy/ naučiti se magj wssickni wespolek/ aby yak Spráwcowé tak y Cýrkew Pánu Bohu pilně a vstawičně se modlili/ a gednj druhým wěcy dobrých/ duchownjch a wěčných/ Luc 18.
tělesných y časných/ winssowali, a žádali. Vtrisqz. n. Satan 1 Thes. 5.
insidias struit &c. To sobě wssickni služebnjcý Pána Zástupů z této Hystorye a přjkladu Swatého Pawla rozgjmáti R. 6.
a za naučenj wzýti mági. A potud buď o prwnj částce tohoto Kázanj/ od Sv. Pawla na odchodné včiněného/ kterak se gi s posluchači swými w Milétu rozžehnáwal. Giž

O Druhé Částce
sobě rozgjmáti budeme.

Druhá Částká, Negmilegssj, gi o tom: Kterak gsau sek S. Pawlowi po včiněném Kázanj, poslauchačj geho vkázali a zachowali? Swatý Lukáss dáwá gjm swědectwj dobré/ že sau naň yako na swého kázatelé laskawi byli/ a té lásky skut

 kem

1. Pláčí 2. na hr: 3. wypr. Oprwnj wěcy t. pláčj.

kém dokázali. 1. Pláčem. 2. Na Hrdlo geho padánjm. 3. Wyprowázenjm/ a nebo průwodem. Tak zagisté stogj w té Historyj. Stal se pak pláč weliký odewssech a padagjce na Hrdlo Pawlowo/ ljbáli gey/ rmautjce se neywjce nad tím slowem, kteréž řekl: žeby giž wjce neměli twáří geho widěti/ y prowodily gey až k Lodj. Kde se rozlaučenj s přáteli děge/ tuk očj slzy, a srdce lkánjm vsedánj přinássj. Wssem zagisté gest wěc známá/ že rozlaučenj milých přátel nepřinássj radosti/ potěssenj a smjchu: ale pláč a zármutek. A zdaliž newjme/ Naký zármutek Rodičowe pro Wandr a odchod/ nadto pak pro smrt djtek/ přjtel pro přjtelé/ služebnjcý a wěrnj poddanj pro smrt Pána swého k njm nakloněného/ Opět Newěsta pro swého Ženicha/ Manželka pro Manžela/ když brzy po swadbě buď na Wognu/ buď po něgaké Legacy daleko wyslánj býwagi? Item dobřj a pobožnj lidé pilnij a bedliwj posluchači slowa Božjho/ pro odchod anebo smrt dobrého spráwce a Učitelé mjwagi. Nak gest Jákob Patryarcha pro stráceni Syna swého Jozeffa lamentowal/ že ná sobě rancho žalosti roztrhal, za dwacet Let pořád plákal/ zdaliž známo neni/ kterak žádnau wěcy vkogiti se nedál/ až o něm že žiw gest a w Egyptě panuge vslissel. Gehož aby widěl/ swau wlast/ swug Krag y wsseckno Hospodářstwj opustil/ a přes Padesáte mjl cesty do Egipta sewssj swau rodinau vctiwý starček/ giž we Stu a třidcýti Letech/ s radosti se stěhowal. Anna Maželká Thobiássowá tolikýž plakala/ když byl od Otce wyslán mladý Tobiáss k Gabelowi do Města Rages pro penjze a mluwila Tobiassowi: Proč sy poslal Synáčka nasseho? Zdaliž neni hul ruky nassy/ o by raděgi těch peněz nebylo/ ale aby do ostatku zawržený byli místo Synáčka nasseho: sotwá gi starý Tobiáss vkogil/ mluwě gi o stráži Andělské/ a sstiastném y wezdrawj geho nawrácenj/ tak že přestala plakati. Tak čtemé o Karthaginenských slawné

Gen. 37. Tob. 1. Reg: 18, 2 & 19. Luc. 7. & 15. Matth. 9 Aug Med cap. 35. K. M. P Post. Æn Sylv 159. Car. 1339 Gene. 37. Gen: 47. Tob: 5. K. M. Philad. fol: 483.

ho rodu

ho rodu Panjch/ když Syny swé od Wrchnosti na wognu wyslané k Mořj prowázely/ že w takowém kwjlení se s njmi rozžehnáwali/ až z njch některé když se onj giž na ssiffich pryč brali hořem na zem, některé pak y do Moře, padali. Z těch y giných mnohých přjkladůw porozumiwáme/ že žádného potěssenj nedocházegi přátelé z přátelského odchodu/ owssě pak z smrti swých/ kteréž milowali. Powažmež tehdy y toho/ yaký pláč a kwjlenj yaký zármutek přissel na Včedlnjky Krysta Pána/ když se gest s njmi yako Otec s Djtkami rozžehnáwal, řeč Swatého Ewangelium k dnessnj Neděli Páně odewzdáná, kterauž sem předesslého a pominulého roku/ wam w Krystu neymilegssij předložil a wyswětlil/ to vkazuge a potwrzuge. Kdo bez wzdýchánij slisseti a nebo čjsti muže Hystoryi o Jonathowi/ Synu Krále Saule/ když gest prowázel Dawida Towarysse swého neymilegssijho/ yaké mezy njmi rozžehnáwánij bylo? zdaliž dosti známé není/ že se dálo w rozmlauwánij, w ljbáni a w pláčj/ a ne bez welikého slz wylewánj? Protož y teď w této řeči dokládá S. Lukáš/ že se pláč weliký stal od wssech/ neb tu nebylo ani snad gednoho mezy njmi/ aby od kwjlenij a slz wylewánj zdržeti se mohl: Takowým pláčem znáti dáwágjce/ že ho neradj od sebe paussstěgi/ ačkoliw ge přjsně a horliwě trestal a napomjnál/ srdce a swědomj gich se dotýkal, wssak by ho wždy neradi od sebe pustili, a gey stratili/ nýbrz raděgi kdyby možné bylo při sobě zdrželi, těžce to nesauce/ že Chrámowé a sskoly gich tak znamenitého včitelé magi zbawený býti. A gistě nebyli smysslené slzy yako Saulowy, ani Krokodylowy, kterýž když člowěka, kteréhož po zřjti má, spatřij/ tekau mu slzy z Očj/ yakoby plákal/ ale když k němu tak bljzko přjgde/ že by ho chopiti mohl/ y hned ho pozře/ odkudžto přjslowj posslo: když kdo zffalessne ho srdce pláče, a lituge toho, komuž sskoditi vsyluge/ že takowau litost slzy Krokodylowy g[illegible]gj. Wssetuto gi-

Iob. 16.

1. Reg. 20.

Act. 20.

Isa: 58.
Ezech 3.
2. Tim: 4.
Galat. 1.

1 Reg. 24.
Crocodili lacrymæ.
Itin. p. 1. pag: 97.
THist pag 230 et 431

nać

náč bylo/ nebo ſſlo gim k Srdcy/ rozwažugjce/ co a yakého gſau měli zpráwce/ a newědauce yakého zas dostanau.

Act. 21. Protož plakali nad bjdau ſwau. Čjtese y w Kapitole ná ſledugjcý xxi. Že pobožnj Křeſtiáne w Městě Ceſareatak podobně pro odchod Swatého Pawla plakali, a proſyli ho/ aby do Geruzaléma nechodil/ ſlyſſice co mu Agabus Prorok předpowjdal o trápenij a wězeni Geruzalemſkém. Gimž Apoſſtol odpowěděl: A co činite/ plačjce a trápjce ſrdce mé? Ná zagiſté ſem hotow netoliko wězňem býti/ ale také pro gméno Pána Gezu Kryſta w Geruzalémě y vmřjti? Geſt owſſem geſt yakž wýſs dotknuto, Triſtis amicorum diſceſsus. Triſtior ille Corporis atq animæ: triſtiſsimus á Deitate. gakž Ambrož Swatý těmitoſlowy wypra wuge Magna eſt paſsio, quando diſcedit amicus ab amico, major cũ anima â corpore: maxima cũ creatura â Creatore.

Geſt wěc ſmutná ažalostna
Truchliwa an y boleſtná
Přately ſwé prowázeti (ti
Když magi preč odcháze-
Geſt pak tato mnohě těžſſj
Když ge k hrobu ꝓwajjme
Neb ſe s njmi neſcházyme
A tak nás to nic netěſſj:
Ale toť geſt neybjdněyſſij
Žehnánj, neytruchliwěgſſj
Když nás B. od ſebe laučj
A Angelum zlým poraučj
Kteréhož Kryſte vchowej
Toho nám proſyme popřej
Bychõ ſtebú w Kralow. twé
Přebywali wěčně Amen.

O druhé wěcy.

Druhé oznámeno že Miletſſtj dokázali k S. Pawlowi láſky/ Padánjm na hrdlo geho: padali prý na hrdlo geho a lybali gey. Při čemž tohoto dwého ſſetřiti máme ſluſſně a náležitě. Předně, že libánj w pjſmich Swatých njc giného neni, a nerozumi ſe/ gediné ſwaté ſpolečné milowánj. Nebo ſpůſob takowého mluwenj wzat geſt nebo od židůw/ kteřjž

Luc. 7. Iuſti Mar lib 2 Apolog Buch. Ann: C. 141.

té Ceremonye vžiwali: nebo od tehdegſſijch Křeſtiánůw, kteřjž při vžiwánj ſwátoſti Wečeře Páně na důwod vprjmného a ſrdečného milowánj/ geden druhému laſkawé poltbenj dáwali. Protož y Apoſſtol začaſté w ſwých Epiſſtolách

láchtěch slow vjjwa: PozDrawte sebe wespoLek w poLI-
BenI swateM. Rjjm. xvi. Druhe/ wěděti máme/ že poljbenj
gest dwoge. Duchownj a tělesné. Duchownij / když po-
libenj dáwame Synu Božijmu/ podlé nápomenutj Dawi-
da swatého/ w Žalmu 2: Libegte syna. Což se děge timto
spůsobem: Nohy Krystu Pánu libáme, když slowo geho sly
ssijme. Ruce když w něho wěřjme / a zasluhami geho proti
hřjchu, smrti a zatracenj wěčnému se těssijme. Vsta/ když
w Wjře/ pobožném a Swatém obcowánj do konce trwá-
me/ a radosti oné žiwota wěčného zakussugeme. Swatý
Augustýn prawj: Tolikrát Boha poljbenjm swým celu-
gem/ kolikrát se w milowánj geho roznécugem. Toties
DEVM osculamur, quoties in amore ejus compungimur.
Druhé gest tělesné/ a to také dwoge: 1. vpřjmné/ přátelské
a Křesťiánské/ a to se děge když libáme buďto twář / čimž
pronássyme horliwau y vpřjmnau lásku a milowánj: buďto
ruce/ pro dokázanj ssetrnowážné vctiwosti ano y poslussen
stwij: buďto y nohy/ a tjm se pronássij pokorá a prawé snj-
ženj. Za gakau přjčinau Kato Censor w Rjjmě vstano-
wil aby přjbuznj Ženskému pohlawj dáwali poljbenj/ gindé
o tom wypsáno. Druhé gest zlé/ neb o něm prawij Duch
Božij/ že bezpečněgssij gsau rany od přjtelé nežli lahodná lj
bánj nenáwidjcýho. To a takowé gest ffalessné a Gidáss-
ské/ proto že Gidáss onen Jsskaryotský Krysta Pána a Mj
stra swého poljbenjm zrádil. A Joab Amazulibage pro
bodl a zábil. Nebylo teď takowé/ ale srdečné, z prawé a
vpřjmné lásky pocházegjcý / a bylo poljbenj Swaté. Wě-
děli owssem/ že gjm takowého horliwého Muže welice po-
třebij, kterémuž gjž byli přiwýklj. Protož to těžce nesli,
že se od njch odebrati má/ žálost negwětssij mágijce z toho
slowá, kteréž řekl: Žeby twáři geho gjž wijce wjděti nemě
li. Tuť gest sobě zagisté ne geden pomyslil/ o milý Páw-
le musym tě gjž a spoň nápoſledy obgjti / láskawé poljbenj
dáti,

Rom. 16.
1. Cor. 16 & c.
V. Tr
Psalm. 2.
Luc. 7. & o.
Ioh. 16.
Cant. 1.
Aug Man cap. 23.
Hist. Pol p. 585.
Prov. 27
Matth 26
Mar. 14.
Luc. 22.
Ioh. 18.
2 Reg. 20.
1. Cor. 16.
2 Cor. 13.

dáti, a tjm vpřjmnau lásku k tobě pronesti a dokázáti/ kdo wij buduli mocy to potomně kdy včiniti/ a tak tě bljzko mjti? A neni pochybné/ nežli když ho který z njch obgal a polibil/ že sám w sobě řekl: Gižť toto poslednij poljbenj dáwám mému vpřimnému a wěrnému Zpráwcy/ aby na mně budaucně spomenul, a wěděl/ že sem geg milowal. Napo-
3. O Wěcy tkeni. sledy nedopustili mu samotnému odgjti: ale prowázeli gey welmi pocriwě wssyckni/ mladij y Stařij/ a prowodili ho až k Lodij. A když odtrhl/ stáli na břehu a patřili za njm pokudž ho gen widěti mohli. W. XVII. kapitole wýsse S. Lukáš poznamenal/ že z Města Berrhea wyprowozen byl
K. G. Swatý Páwel do Athen přes ssedesáte mýl/ což pro poctjwost a lásku včinili/ honoris & amoris gratia factum. Co se tkné toho prowázeni a na něho patřenj/ kdybychme tomu hauffu přjtomnij byli, slisselibychom/ gaké se tu dálo srdečně wzdycháni a za téhož Swatého Páwla modlitebkonánj/ Eg nu gižť se náš milý a wěrný včitel preč beré/ Pane Bože rač mu dáti cestu dobrau a sstiástnau/ prowodiž ho weselé w zpusobu zdrawij wyborného až na to místo kdež gey mýti ráčiš/ budiž mu Pane Gezu Krysté wssudy sám přjtomen, a zachoweg od wsseho zlého: Wěrně a vpřjmně nám slowo Božij kázal/ ctj a sláwy Božij wyhledáwal/ summau wssem k spasenj napomáhal. To gsau hle byli dobřj a pobožnij křestiáne y wěrnij posluchačj slowa Božjho.
2. Naučenj Odkudž opět naučiti se máme tomu: 1. Abychom S. Páwla náležitě milowali/ a kdyžby chtěl od nás pryč gjti gey v sebe zdržowali a od sebe nepropausstěli: Což činijme tehdáž/ když my geho včenj o Krystu Pánu kteréhož on
1. à B. Eg. Top. nám w Episstolách swých zanechal (a gméno geho přespět set krát, gakž někteřij poznamenali/ napsati se neostegchál) milowati/ bedliwě a pilně čjsti y poslauchati/ ge w Srdcý swém nosýti/ téhož Pána nasseho Gezu Krysta osobu, aučad, dobrodinij znáti včiti se budeme/ anobrž oto se postarám-

ráme/ abychom gak sme ge od předkůw nassých přigali/ ta
ké ge potomkům nassým zachowali a do rukau dodali/ aby
y gim k žiwotu wěčnému swjtilo. 2. Podlé toho pobožný a křesťánský Poslúchač naučj se y tomu: Aby Kněze a
Pastýře Dussy swých netoliko při přjchodu a přigjmánij
geho/ ale také y při odchodu a rozlaučenij srdečně milowá
li y skutkem yako Effezsstij a Miletsstij Swatému Pawlowi lásku k němu prokazowali. Welmi milá a vtěssená
wěc gest/ Pánu Bohu y lidem dobrým ljbezná/ když posluchači na swého spráwce láskawj gsau, a neradi ho od sebe propausstěgi: Což včinili netoliko teď Miletsstij s Effezskými/ ale y ginj, yako Tyrsstij. Nebo když Apostol
od njchž gjti měl/ prowázeli ho s ženami y s djtkami až za
Město/ a klekse na břehu, modlili se a rozžehnáwali spolu. O Gallatských připomjná Swatý Pawel/ že gsau
gey, když k njm přissel, yako Angela Božjho/ anobrž yako samého Krysta Gežjsse přjgali. A nadto wýsse/ aby
welikau lásku a náchylnost gich, kteraužk němu měli, tjm
wjce zweličil/ dokláda: Swědkem sem wám/ že kdyby možné bylo očj swé wylaupjce dalibysste mi. Powažeš milý přátelé lásku těchto Gallatských? W Knjze o Biskupjch
Rjmských čte se/ když Rjmanům Liberius gegich Biskup
wzat byl/ že neypředněgssých Měssciánů Manželky, Manželůw swých prosyli a napomjnali/ aby Cýsaři Konstantý
nowi, kdyžby do Města přigel, supplikowali/ aby tyž Liberius zase gjm nawrácen a dosazen byl/ ginák nedostaneli se
gjm toho/ že za njm pugdau, gsaucy žadostiwé geho kázanij slisseti a poslauchati. Mánžele gich ostegchágjce se
Cýsaře, a malau naděgi magjce aby co obdrželi/ gjti k němu pomsiuli. Pročež ty poctiwé Matrony w známenité ozdobě předstaupiwsse před Cýsaře/ poklonu wážně včinili a prosyli/ aby Měsskánůw a lidu té Obce, že gsau swého Kázatelé zbawenj, polirowati, a gjm zase gjch Bisku-

Act: 20. & 21:

Galat. 4

pa wydati poručiti ráčil. Tak což ty sslechetné Panjžá
Hist. Eccl. l. 11. c. 15. dali, to obdrželi. Tak podobně čtemé v Ewsebia w Hysto
ryi Cýrkewnjo Křesťánech tehdegssjch / že gsau znameni
tau přjwětiwost a lásku k zpráwcům swým dokazowali.
Victor de persecut. Vand. Ernestus Princeps Lunæbur V. R. S. Th. D. obi 1545.
Opět o Kartaginenských / kterakau nálonnost a gakau
horliwost měli k swému Ewgenyowi Biskupowi / potwr
zugjce toho / kdyby bylo potřebj / žeby gim za těžké nebylo
pro něho y smrt podstaupiti. Arnosst Knjže Luneburg
ske / dostaw na onen čas slawného Kázatele slowa Božjho
Vrbana Rhegia z Města Augsspurku / když gey po někte
rém čásu zase Měsstane téhož Města mjti žádali, a k němu
přigeli / proti njm wyssedw Knjže, řekl: my od tohoto člowě
ka, kteréhož wy chcete, vpustiti nemužeme / a vkazaw pr
stem na oči swé, promluwil: Newjm abych bez kteréhož z
těch obau býti mohl. Protož gak těžká wěc gest nám bez
oči býti: tak nemožné od tohoto Kázatele vpustiti. W
tom obratiwse k němu, řekl: zustaňte s námi: Wjme za
gisté to dobře, že mužete takowé lidi nagjti a mjti / kteřjby
wám snad wětssj plat dáwali / ale těžce naleznete ty, kte
řjžby wás wjce nežli my milowali. Gaká opět obzwlásstnj
láska k spráwcy Cýrkewnjmu pronessená gest od tohoto
Knjžete a slawného Pána znamenegte a powažte. Ale co
potřebj daleký a cyzý přjklady přjpojnati poněwadž domá
cých také nemalo máme? Nebo Město Domažlice tak vžá
ob. 1593. tec Kněžy Walentinowi Ssubárowi Landsskronskému,
gehož tělo v Hory Guttny w Pánu odpočjwa, tu chwálu
posáwad dáwa / že w tej obcy pořad desetLet s welikau po
chwalau a hognym prospěchem prácowal. A Kněžy Mat
thaussowi Hradeckému za osmnacti letau prácy, kterauž
1577. ob. Iul. K. B 368 w temž Městě při Chrámu Páně náležitě konal. P. P. P.
na swug náklad / což s těžka w které Obcy se nagde / Epita
phium pěkné na památku geho wyzdwjhnauti dali. W
Městě Pardubicých Kněze Sixta Candida Pražského, kte
rýž

rýž potom byl Archyděkanem na horách Guttnach, a w Ob.1594.
Pelhřimowě w Pánu vsnul, až posawad w dobrém připo-
mjnagj. Aniž gim také z paměti wyssel Kněz Ondřeg
Brunclik Pražský, kterehož gsau w to přjmoří léta ꝛc 1ꝛ. 1599
tám k hrobu doprowodili. A w Megtě wysokém nezhy
nula památka Kněze Adama Arrganta Němecsko Brod
ského, kterehož když se na Gank dostati měl, kdež weselo- 1598.
radostného wzkřjssenij očekáwa, s pláčem v welikém mnoż
stwij z Města wyprowazeli. Ginj giným w znamosti gsau
a pozustawagj, kteréž připomjnagj a budaucně připomjna
ti mohau a budau. Nebo zpomjnagj Hradečsstj na Kně
ze Jána Benessowského: Chrudimsstij na Kněze Marti-
na Ssteffana Nosyslawského: Nezapomjnagj w Městě Kla 1598.
towech na Kň. Ssymona Cerasina Lidoměřicského: W
Wodňánech na Kň. Kzehoře Mnjsska. W paměti zustáwa
Kň Matěg Králowicský Gitčinským a Chocenským.
Což wsse ne za ginau přjčinau se tuto připomjna, nežli za
tau/ abychom wěděli a ználi, že netoliko gnj Národowé
a nebo předessli Křesťiáne/ ale y w nassij wlasti a w tomto
Králowstwij Czeském gsau milownjcý, gak předně Pána
Boha, a slowa geo swatého/ tak potom y těch lidi, kteřjž
ge ohlassugi a kážj: Ano také, že gsij oprawdowj nasledow
njcý giných wěrných a prawých Křesťanůw, na sobě pro-
nassegj w tom/ když, yakž řečeno, zpráwce swé znagj, milugj,
a netoliko pokudž gjm přjtomnj byli/ ale y po odchodu,
a tak y posmrti w vstawičné paměti gjm zustawagi, podlé 1 Thes. 5
raddy Apossstolowy: Znegtež ty, kteřjž prácugij mezy wá-
mi/ a předloženj gsau wám w Pánu/ a napomjnagj wás/
a welice ge milugte pro prácy gegich: A opět: zpomi- Hebr. 13.
negte na zpráwce wasse, kteřjž wám mluwili slowo Božij
gegichžto gakýby byl cýl/ obcowánj spatřugjce/ nasledug-
też wjry. Gest tedy wěc počestná a chwalitebná ynyni to
činiti, a w dobrém giné nasledowati/ co před ꝛ. padesati

 ucb

neb ſtý lety činjwali. Protož y o druhé wěcy nechť geſt
Rom. 15. doſti oznámeno. A poněwadž to wſſe k naučenj a ku přj-
kladu nám napſáno geſt/ nechť geſſtě málo některé ſlowo,
Anacephalaeosis yakž napřed oznámeno, k wám promluwjm, a s wámi B.
přátele, a mogi milij w Pánu Kryſtu poſluchači, ſe rozže-
I. hnám: Předně pak odwoláwā ſe k wā, a beru ſobě za ſwěd
ky wás wſſecky, kteřjž ſte odemně ſlowo Božj ſlýchali a při
1 Cori. 15 gjmali / že Já nehodný a neymenſſij Služebnjk Páně před
Ephes. 3. třmi léty k wā do tetoOſady za zpráwce Cýrkewnjho ſe do
ſtaw mezy wámi obcowal/ tak žiw byl a powolánj ſwé ko
1 Corint 4 nál yako geden mdlý a neſtatečný člowěk/ gſa mnohým bj
Cõfiteor dám, mdlobám, nedoſtatkům, pokliſkám, a pokuſſenjm,
Do Mlno. wjce nežli wy a nebo ginj, neřkuli deſetkrát ale y tiſyckrát
Ps. 9. 86 poddan. Protož netoliko předně Pána Boha wěčného,
& 111. gehožto očj pronikawěgſſij gſau nežli ſlunce, a wſſecky wě
Eccl 23. cy ſpatřugj, za odpuſſtěnj ale y wás pro miloſt Božj, pro
Ps. 11. 4. ſym/ geſtliže ſem koho ſlowém neb ſkutkém, buďto zlým přj
Heb 4. kladem, mjmo powolánj mé vrazyl / w něčem rozhněwal/
Aſpiciunt oculis ſuperi mortaliajuſtis neb některak ſcesten byl/ abyſſte mi to laſkawě a dobrotiwě
promjnuli a odpuſtili: wſſak pak wſſjckni wjte / že žádný
Ovid. 13. člowěk neni tak opatrný, maudrý, tjchý a pobožný, kterýž-
Met. by ſwých obwzláſſtnjch náruživoſti, pokliſek a nedoſtat-
1 Corin 10 kůw neměl. Byť Swatý byl, zdrawé raddy člowěk: wſſak
K Do ſto neni bez wady. O kom z lidi nemuže ſe řjcý/ hle tento geſt
gIhLeDIž znamenitý člowěk, pobožný, wýmluwný, wtjpný, ſtřjdmy,
aby ne a opatrný: poctiwoſti, připomínánj, a chwály hodný / než
paDL. že tuto nebo ginú wadu a hanu má? A kdo ſám o ſobě mu
Qui ſunt abſq; niſi, že řjcý: Čjſté geſt ſrdce mé/ čiſt ſem gá od hřjchu? Dobře
nõ ſũt homines mihi viſi. tehdy Swaty Jakuß w ſwé Kanonyce prawj: že wſſyckni
we mnohém kleſáme, zlé činíc geſſtě pleſáme. A Mudřec Po
Cato hanſký powěděl: Nemo ſine crimine vivit. Protož geſtli
Sũt hoiẽs homines, že y při mně nedoſtatek yaký, wſſak lidſký, kterýž při ſobě
poznáwám, ſe přitreffil/ wy yako křeſťánſſtj lide/ plaſſtěm

Eliaſſowým

Eliássowým/ kterýž on Elizeowi služebnjku swému wěrnému zanechal, přikryti mate/ pamatugjce na ono chwalitebné promluwenj, a paměti hodný včinek, pobožného a dobrotiwého Cýsaře Konstantyna/ kterýž slissaw/ že někteřj z lidu obecného včitelé Cýrkewnj pomlauwali, a w zlé domněnj brali/ řekl: Kdybych, prý, některého z zprawců Cýrkewnjch w zgewném skutku zlém, buď krádeži neb cyzoložstwu postjhl/ pro poswěcenj a Auřad Kázatelský, y pro dustognost a wážnost geho / chtělbych plášť swug zlatohlawowý z sebe snjti, gey přiodjti, a odtud preč gjti. Což někdy včinil Alexander Sewerus C. Rjmský Vlpianowi skládateli práw/ když se naň z hněwu Wogacy geo obořili/ Plásstěm swým Cýsařským zlatohlawowým před mocy gegjch zakryl a gey ochránil. Dále co se tkné služebnosti Cýrkewnjch ukazanj mých/ tý sem, o čež wjte, sprostně a wpřjmně, gakž mi Pán Nebeský milosti vděłowati a propugčowati ráčil, činiti se snažil. Nowého nic sem nemluwil a nekázal, nežli slowo Božj, gessto k blahoslawenstwj a k spasenj přiwozuge, a trwá na wěky: a kteréž předessle Prorocý, potō y sám gednorozený Syn Božj, y geo milj Apostole kázali a zwěstowali/ anobrž po sobě sepsaného zanechali: kázal sem o pokáni, zpowědi a nebo wyznánj hřjchůw/ o prawém obracenj se ku Pánu Bohu/ o dobrých skutcých/ o Wjře w Pána nasseho Gezu Krysta, a giných potřebných, ak spasenj slaužjcých wěcech/ yakž kdy přjčina se poskýtla z Episstol swatých neb Ewangelij Nedělnjch, nebo y giných řečij starozakonnjch, na kteráž sem kázanj činiwal. Což wsse není pochybné w paměti wám zustáwá. Gestliže kdo z těch y giných mých kázanj, ač w sprostnosti, yakž řečeno, wssak w wpřjmnosti konaných naučil se pokáni činiti/ pobožně a Swatě obcowati/ hřjchu přestáwati/ Boha wjce nehněwati/ wjru a dobré swědomj zachowati / po cestě žiwota wěčného kráčeti, wděčen sem, radugj se a přegi mu toho, a

Tabilis ōnis hæmo ch.

II.
1. Cor. 2.
Rom. 1.
Luc. 11.
Isai. 40.
1. Cor. 15.
2. Cor. 3.
Phil. 4.
1. Pet 1,
Genus de Trina.

toho, a Pánu Bohu děkugi/ že se daremně a bez vžitku nerozsýwalo, podlé zaslibenj Božjho w Proroctwj Izayáše Pro
Isa 55. roka pozmamenaného: Jako, vrý, deszt a snjh zstupuge z Nebe a zase se tám nenawracuge/ ale swláżuge zémi a zalewa gi, a činj gi plodnau, a dawá sýmě ryzspwagicýmu, a chleb gedaucýmu: Tak bude slowo mé, kteréž wygde z Vst mých, nenawrátj se zase kemně prázné/ ale včinj což sem koli chtěl, a prospěch včinj při těch, k njmž sem poslal ge. Pakli se kdo obmesskal a po
v. slauchati nechtěl/ slowém Páně pohrdal/ z něho posměch měl/ bědá gemu/ on wěz komu to činil/ totiž, že ne mně/ ale samému Krystu Pánu, kterýž řekl: Kdo wás slissy, mně slissy/ a kdo wámi pohrdá, mnau pohrdá/ kdož pak mnau pohrdá
Luc. 10. 1. Reg. 8. v. 7. pohrdá tím kdo mné poslal. A Apostol dokládá: Kdoby pohrdal tímto naučenjm, ne člowěkem pohrdá/ ale Bohem, kte
1 Thes. 4. III. rýž y dak ducha swého Swatého nám. Přitom: Taželi se kdo mné proč odsud a z této Osady Swatého Gindřicha odgjti se strogjm: Tomu nic giného odpowěditi nemohu a nevnjm, nežli že mně Pán Bůh wssemohucy skrze gisté prostředky ginam powolawati ráčí. Byť na mně samém to
Nemluwa zaleželo/ rádbých zůstal/ ano y s giným pobožnými Křesťany při tomto Chrámu Páně, kdež také Regina Mánželka má počestná w Pánu vsnuwssy odpočjwá, a wskřjssenij
§ 9 9. weselého očekáwá, stánek těla swého složiti, a tak podobně odpočiwati chtěl: Ale poněwadž se Bohu Otcy wěčné mu, kterýž k srdcý mému mluwj: Pugdess tám, kdež yá po
Jerem. 1. ssli tebe/ a kázati budess což gá poručjm tobě/ tak ljbi/ abych
Matth 10 na grunty, gakž wjte, Vrozeného Pána, Pána Steffána
Luc 10. Giřjho z Sternberka na Klásstěře Postoloprtském a Wodolických: G. M. C. Řjmského Raddy a zřjzené Komory Králowstwj Českého Præsydenta etc, kdež sem prwé nikdy nebyl, se odebral wůli Božij se poddáwám a gj powolugj.
v. Mezy tjm wás wssecký wespolek žádostiwě napomínage a prose, skrze milost a milosrdenstwij Božij, yakožto wás,

ak tak djm, giž někdeyssij Zpráwce/ abyssste na to, co gsem
wám kdy z slowa Božýho zwěstowal a kázal, a wy po tá
létá odemne slýchali a společně se wyvčowali, wždycky pa
matowali, a od něho odwezti se nedopaussteli. Nebo
gistě gest se obáwati/ aby ďábel Nepřjtel, kterýž kaukol na Math. 13
roli Páně, když lide, tuze drjmagi aspj, rozsýwá, w Cýrkwjch
Křestanských nětco diwného nestropil / poněwadž mu se
giž na mnohá mjstech dobře posstěstilo / budeť mysliti ob-
cházege/ aby nětco wjce lstně a mocně prowedl: Ale Bůh
ho sám ráč skrotiti y potlačiti. Protož wždy napomjná Rom. 16.
a prosym, gak Vrozených tak slowutných/ wyssýho y niž
ssýho stawu/ bohatých y chudých / starých y mladých li-
dí/ buďte stáli a nepohnutedlnj při zdrawém a spasytedl- 1. Cor. 15.
ném včenj/ opatrugte drahau vmluwu/ nebuď wám těžko 2. Tim 1.
za Cýrkew Páně, za poklad slowa Božýho, y wsseckno kře Psal. 50.
ſkánstwo vstawičně se modliti/ nestýskegte sobě gméno Pá Luc. 18.
ně wzýwati/ Katechysmu a Náboženstwij Křesťanského 1. Tes. 5.
pilnu býti, a se wyvčowati. In summa: Buďte poddánj Luc. 5.
Bohu, a odpiregte ďáblu/ nedeyte se mu swoditi, aniž mjsta 2 Tim. 3.
v sebe dawegte. Warugte se také pokryt stwa a kwásu zá- Iac. 4.
konicjch t. bludných a ffalessných včenj/ y těch kteřjž ge rozsý Matth. 7.
wagj mnohé včenjm swým k sobě přitahugjce. Wjte že syn & 16.
Božj sám od toho odwozowati a wýstrahu dáwati ráčí / Rom. 16.
ne gednau gest wám to dlé přjčiny dané přjpomenuto. A 1. Ioh 4.
Swatý Ján prawj: Ne každému duchu wěřte, ale zkussugte Omni spi-
duchu gsauli z Boha: Ne každému wěřte duchu: ritui tuſe
per crede
re noli.

Smrad se hned pozná po puchu. V.

Gesstě přátelé Božj a mogi milj posluchači, při tomto s Když se
wámi rozžehnánj také toto připomenauti mohu/ že sem od dest bez př
žádného zlata ani střjbra neb oděwu nežádal: Wssak gestli by dáwac
že mi kdo z láſky kdy co od pokrmu, nápoge, oděwu ode- na tō rád
ſlal a vdělil, yakož vdělil a poskytl, wděčně sem to přigal/ každy kře
náležitě y vctiwě poděkowal / před ginými s pochwalau stawé.
1 Thim 6.

nyní

nyní děkugi, a Pána Gezu Krysta wrauczností dnatě pro-
Mat. 25. & 10. Mar 9. Luc. 16. sym/ aby podlé swých prawdomluwných záslibenj, gedno-
mu každému, dle powolání geho, hogně, sstědře, a bohatě
odplátiti ráčil; a ga se též Modlitbámi Swatými, a po-
ctiwým swědectwjm zde po wssecky dnj žiwota mého odmě-
Chrisost. ňowati nepominu. Quando quantum debemus ad grati-
am vobis referendam dicere non valemus, dicimus quantũ
possumus. Témuž Synu Božjmu Pánu a Spasyteli na-
ssému Krystu Gezjssy, kterýž mne předesslé sem powolati!
hospo DIn gk strážce žiwota Mého. Ps. 121. 5. Mat. 20. Is. 56. Matt. 21. Luc. 19. zde mjti, a za spráwce Cýrkewnjho wystawiti/ w tom času
zdrawj, sylý, pomocy a milosti popřjti/ při powolání mém
laskawě chrániti, řjditi, a zprawowati ráčil, celým srdcem
děkugi, a duwěrně prosym/ aby mne y budaucně do wůle
swé, sewssemi na Winnicý swé wěrnými dělnjky w laskawé
swé a přemocné ochraně mjti a zdržowati ráčil. Gehož
to Božské welebnosti wás y s tjmto chrámem a domem
Modlitebnjm, tauto Modlitbau poručena činjm: O Pa-
ne Gezu Kryste/ Synu Boha žiwého/ genž sedjss na prawé
cy Otce/ poraučím twé swaté milosti tento chrám, k twé
cti, sláwě a k shromáždění Cýrkewnjmu wystawený, sew-
ssemi wěrnými, a práwými Křesťany, a pilnými poslucha-
či slowa twého Swatého. Zachowejž prosym dotčený
Chrám w čistotě, a Posluchače při twém Swatobožském
Isa 30 Matt. 9. Luc. 10. slowu, a vžíwánj welebnych swátostí. Wyssyleg každého
času na žeň swau wěrné a pilné dělnjky/ kteřjžby se neohlida-
li na to, že mnoho a zhusta bodlači na twém poli stogi, a o-
kolo sebe ostný břjdké a pjchawé magj/ ale ať auřad swug,
kterýž gsau we gménu twém přigali, náležitě wykonáwa-
gi, a na swau powinnost vstawičně pamatugi: Aby gsauce
2. Corin 4 Mat. 24. v. 21. et 23 wěrnj sstaffáři tegných wěcy Božských, k portu a břehu ži-
wota wěčného s swými posluchači přigjti/ a daljž odmě-
ny wěčnoradostné obdržeti mohli. Amen.

Po Pánu Bohu také děkugi Panům Starssým Auřed-
njkům

nikum, y wssem Sausedům Osady této/ že sau mne netoliko za Zpráwce swého sem powolali a přigali: ale take po tá tři Léta wždycky wpoctiwosti měli, chránili, potřebnými a časnými wěcmi, o čemž wýss dotknuto, opatrowali, žiwili, y wsselikau láskau každého času ke mně prokazowali. Pán Nebeský kterýž dáwa wjtězstwij a spaseni Králům, Knjžatům, Patronům a Pěstaunum Cýrkwé gého Swaté, zpra wug a poswěcug wás/ abysste milých předkůw swých stále následowali, a přjkladem gich při geho slowu Swatém setrwali. On požehney wás ý gednoho každého wsselikým Požehnánijm duchownijm w Nebesých w Krystu/ a rač wám dáti zdrawj, sstěstí, prospěch, a rozhog nénj wewssem dobrém/ abysste byli swati a neposskwrněni před obličegem Páně/ a žiwi gsauce w pokogi, swornosti, a lásce Křestiánské, toho wyhledáwali a ssetřili/ cožby k rozssjřenj cti a sláwy Božij/ k zachowáni pokoge a prawého vžiwáni swátosti, y k wzdělání blížnjch slaužilo.

Basilius. Beneficiorũ acceptor cõmemoratio, hõesta est laudandi occasio. Ps 144. Is. 49. Ephes. 1. Phil. 1.

Nemohu tuto pominauti y mých spolu Bratřj, Kněžj Páně/ kteřjž gsau mi, buď k poručení dustogného Pana Admi nystratora gákožto předstaweného swého/ buď k žádosti mě w tomto Chrámu Páně, při službach Božských, modlenjm zpiwánjm, kázanim, swátostmi posluhowánjm, nemocných nawsstěwowánjm, yginak w pobožných a počestných prácech nápomocnj býwali/ gjm ačkoli nepřjtomným/ wssak láskau Brátrskau ke mně přjchylným, za takowé služby též Bratrský děkugi/ a neywýžssýho Knjžete Pastýřů a Biskupa dussy P. Gezu K. ochránce Cýrkwé swé prosym, aby budaucně prácem gegich požehnáni dáti/ a nás, ač tělem wzdalene, w duchu pak, w mysli a srdcy s gednocené, w pokogi, swornosti, y stálem přátelstwj zachowati ráčil/ tak abychom, za čež se sám Syn Božij modliti ráčil, gedno včiněni gsauce mezy námi wždycky láska Bratrská a dobré srozuměnj zustáwalo. Děkugi take y wssem giným

K. W. D.

1. Pet. 5. 1. Pet. 2.

Ioh. 17.

posluchačům mým milým/ wyssſſýho y nižſſýho powolání/ Summau wſſem Sauſedům, kteřjž zde we gménu Páně s hromáždění býwali/ wſſem Hospodářům/ Křeſťanſkým a pobožným Hospodynjm/ wſſem poctiwým Mládencům a Pánnam/ bohatým y chudým, kteřj gſau kázanj mých poſlauchali/ ſemnau za wěcy potřebné ſe modlili/ mně wſſého dobrého z toho ſrdce přáli, žádali, a winſſowali: Čehož wděčen gſa/ ohlaſſugi ſe/ že gak za wás a toto shromáždění/ tak y za tato ſlawná Měſta Pražſká Modlitby Pánu Bohu ſwrchowanému a wěčnému obětowati chcy.

Plautus: Iſtum thesaurũmultis eſſe ſirũ vt malis licant bonis.

Mantuan Credere fallaci graviseſt dementia famæ.

Iac. 1. Cernitur á nullo quæpĕdet mantica tergo.

Nepřátelũ a záwiſtnjkũ mým, kteřjž mne bez přjčiny nenáwidělj/ oſobu mau y kázanj má ſproſtná lehčili, a gmák přjkoří činili/ y těm také děkugj/ ne gakoby to dobře činili a odpuſtěkůw zaſlaužili/ ale proto, že gſau mi zloſti a nevpřjmnoſti ſwau k horliwěgſſjmu modlenj a čaſtěgſſjmu y pilněgſſjmu w Bibli ſwaté čitánj, přjčinu dáli: tak že ſem ſe ne gednomu Žálmu, a Hiſtoryim w duſtogné Swatýni obogjho Žákona pozuamenaným lépegi rozuměti wyvčowal. Buh Otec ſwětloſti rač gim lepſſý vmyſl dáti/ aby ſami ſebe a ſwe nedoſtatky poznáwagjce, oprawdowě obrátili ſe ku Pánu Bohu ſwému a ſpaſeni býli. Žádný nechce na ſwé wady patřiti/ než cyzy vmj dobře rozſſýřiti. Non videmus manticæ quod in tergo eſt. Napoſledy žádám wſſech wůbec a gednoho každého obzwláſſtně/ abyſſte mne Modlitbami Swatými, pro dokazáni láſky, ſprowoditi nepominuli/ modljce ſe Otcy Nebeſkému/ aby mne ráčil s čeládkau mau, tu kdež mné mjti chce, w dobrém zdrawj doprowoditi, a z miloſti ſwé vpřjmného ſrdce, myſli, rozumu paměti, zdrawj a ſpaſytedlnoduchownjho požehnáni popřjti/ ſlowo ſwé Swaté w Vſta má wložiti/ abych ge ſe wſſjm dauſſánjm ſwobodně a ſmělé mluwiti, a vžitek ſtý přineſti mohl. A geſtliže ſe zde w této pauſſti bjdnožaloſtného Swěta, poněwadž ſme ſmrtedlni, nevhljdáme/ žiwý, wěčný

Ephes. 6. Colos. 4. 2 Thes 3. Matt. 13 Mar. 4.

a neſmrtedlný

a nesmrtedlný Pán Bůh rač to dáti/ abychom se, podlé wj 2.Reg. 14.
ry, w onom budaucým a wěčnoradostném žiwotě/ w nesko Hebr. 9.
nalé a newymluwné sláwě, přeradostně, rozkossně a weselé Isa. 64.
shledati a zase vhledati mohli. Amen. Toto gest giž mé I. Cor. 2.
na odchodné skrze slowo Božj s wámi se Owčicky neýmileg
ssý rozžehnánj, dle sprostnosti mé, k budaucy památce wá
předložené: A nobrž y w spis vwedené. Stjm wás mogi mi
lý Páni starssý Auředníjcý y Kostelnjcy, a Osadnj wssickni
tohoto Křesťánského shromáždění, a wssecky mé milé po
sluchače, sewssjm wassym gměnjm, statkem, obchody, žiw Act. 20.
nosti, řemeslem, djtkami y čeladkau wassy, Bohu a slowu
milosti geho poraučjm/ kterýžto mocen gest wzdělati wás
a dáti wám dědictwj mezy wssemi swatými: A gakož se n
předesslé po dokonání služby Božj činil/ tak nyní poslednj,
po včiněném tomto Kázani, požehnánj wám žádam slowy
těmito: Hospodin požehnegž wás, a ostřjheg was: Hospodin Num 6.
oswěť obličeg swug nad wámi, a budiž wám milostiwý: Hospo Ps. 121.
din wzhledniž okem swým na wás, a rač wám dati pokog. On
požehnánjm swým naplniž wás y Syny wásse, a obdařiž was Ps. 115.
na mjstě měm wěrným, pobožným, stálým, pilným, a horli v. 14.
wým Kázatelém/ abysste wssickni/ Páni y služebnjcý/ Ot-
cowé, Matky, Synowé, Dcerky, Měssťáne, Řzemeslnjcý, Sausedé, Pokogjcy, mladj, starj, Mužj, Ženy, Boha- 2.Cor. 5.
tj y chudi, wssickni řku spolu k spasenj a k bláhoslawenstwj I. Pet. 1.
žiwota wěčného při wedeni byli, A. Amen staniž se tak Gezu
K.P. ať twého králowstwj wssě se na dostane. A abychō toho
spolu s giným wěrným a prawým křesťány/ následowanj
ky Syna B. vžiti a we gměnu geho obdržeti mohli/ nabožně
pokleknějce na kolěá swá srdečná y tělesná spolu řjkegme
Modlitbu P. dejž nám P. B. sstastně řkúce: Otče etc. A.

Prawice Páně nad wámi
Wznássej se, zůstawey s wámi.
Až dowaššého skonání.

Pjsseň/ obsahugjcý w sobě Summu prawého včenj Křestiánského, podlé pjsem Swatých:

Slowutné a wzáctné poctiwosti Pánům Auřednikům starssjm y wssem Osadnjm Swatého Gindřicha w Nowém Městě Pražském/ ku potěssenj a budaucy Památce na Odchodné w nowě složená

odemne

Kněze Giřjho Hamusse Landtsskronského etč.

PsaLLIte DoMIno.

Zpjwá se yáko: Gaudeamus pariter: A nebo: Jakož o tom Prorocy Swáti zwěstowali/ etč.

KRál wěčný wás požehnej požehnánim Swatým/ R.
Awssecknо dobré wám dej/ chudým y bohatým.
Naplniž wás z wýsosti, dary Ducha swého/
A zprawug swau milosti, wždy času každého.
Iák slowo Boha mého kázal sem wám w Práze R:
V Gindřicha Swatého/ kteréž wážte dráze:
Ey wssecknо to včenj chcy wám opačiti/
Na čem wasse spasenj máte založiti.
Záležiť wěřte z srdce spasenj každého R.
W Milosti Boha Otce/ w slitowánjch geho:
Ioh. 3. Genž nás tak zamilowal/ že gest syna swého,
1. Ioh. 4. Pro hřjchy za nás wydal/ k spasenj hřjssného.
2. Tes. 2. Iakož pak tu lásku swau po dnes prokázuge: R.
Ioh. 6. Když nás mocy swau tegnau k Synu přitrhuge:
Prov. 1. Ruce swe k nám wztahuge, a nás powoláwa/
Rom. 5. & 10. Milosti swau daruge/ dary stědře dáwá.
Ztalm 42 a 103. Zywota a spasenj Buh gestiť studnjce/ R
Za čež geho wolenj chwáli gej weljce:
Jer. 5. Iakož náležitě gest/ mjti k němu zřenj/
Rom. 15. Wjru, činiti mu čest, chwálu zwelebenj.

Hle

Hle potom též spasenj záklaji wěrného/ R. — Ján. 1.
Wkáſce a zaſlauženi Kryſta Syna geho: — Matt. 1.
A w geho poſluſſnoſti/ hognem wykaupenj/ — Rzjm: 3. a 5.
Prawe ſprawedlnoſti/ a wyſwobozenj. — Phil. 3.
Nebo neni giného gména zde na zemi R. — Skut. 4.
Krom Gežiſſe milého, dáno nám k ſpaſeni: — a 10.
Vkazugiť na něho/ zákon y Prorocy: — Mat. 20.
Spaſeni ſkrze něho magj být wěřjcy. — 1. Pet. 1.
SStědře ſme wykaupeni drahau krwj geho: R: — Rom, 3. 4. a 5.
Wjrau oſprawedlněni býwame ſkrz něho: — Gal. 2.
Laſkawě nás zpráwuge daryhogné dáwá: — Kol. 1.
A za nás oroduge před Otcem zaſtáwa.
A geſtiť nám maudroſti/ také wykaupenim R — 1. Cor. 1.
Včiněn ſprawedlnoſti též y poſwěcenjm. — Ján 5.
Na něho ſpolehati máme wěrau celé/ — a 14.
A gey wzdy milowati gako Spaſytelé. — Rzjm. 10
Dále toto ſpaſeni ſtogi z nas každého R — 1. Kor 1.
Nadjle, poſwěcenj ctném ducha Swatého: — Ján 14.
Ten Nebeſkau maudroſti wěrne oſwěcuge — 1. Pet 1.
Skrz ſlowo a Swátoſti řjdi poſwěcuge. — Ján 17.
Swau miloſti hognégi wěrné naplňuge: R. — Zidum 2.
Wjru/ láſku/ naděgi/ wléwa a daruge: — Rzjm. 5:
Srdce nowé puſobj/ a znowu zrozuge/ — Ezech 36.
W gedno s Kryſtem vwodj/ w dobrém poſylňuge. — 1. Kor. 6
Kterýžto, woda žiwa ſtkwaucy w pjſmich ſluge: R — Gal. 5.
Nebo hřjchy obmýwá/ vpráhloſt ſkrouge: — Ján 4 a 7
Rannj Roſa, deſſtjček Boha Nebeſkého: — Zgeb. 21
Arrhabo, neb záwdawek žiwota wěčného.
O něm Pán dj/ geſtli kdo nezrodj ſe z něho/ R — 1. Kor. 1.
Že ten též newegde do Králowſtwij wěčného: — Eph 1.
Nemáli kdo Kryſtowa Ducha neni geho — Ján. 2.
Tak o tom wzněgj ſlowa nám Pawla Swatého. — Rjm. 8.
Summa wſſeho včenj, ſlowa Nebeſkého R.

Žalm 14 a 53. Znáti pád swug w hřessenj a Boha žiwého.
Krysta Gežisse Pana Spasytelé swého
Rzim 12 Jak má wykonáwaná býti služba geho.
Luc 17: Iakž Swatý Pawel wčj: wssickni sme zhřessyli R.
1. Cor. 6. Zákon nás děsy, mučj, že sme zle činili.
Eph 5 Wyznati to musýme/ že zasluhugeme
Iohan. 17 Pekla, když zlé činime milost stracugeme.
1. Cor 1. Znáti Boha žiwého w bytu gediného R.
Colos 1. W Trogjcý rozdilného, Božské skutky geho.
Gal. 3. Krysta Syna Božího také auřad geho
Eph. 1. Přirozenj dwogjho Božského lidského.
1. Tim. 2 Tentoť gest auřad geho/ že gest wykuptitel: R.
Luc. 2. Zprawce, ředitel wssého/ wssech wěrných Spasytel:
Gen 3. Zaslibený Messyáš, od zlého zprostitel/
Tit. 2. Kněz a duchownj Král náš/ pastýř a Učitel.
Heb. 7. et Boha ctj, gemu slaužj/ kteřj slowo Božij R.
Iob. 10. Slissij, a po něm taužj/ milugi nad zbožj/
Psal. 1. A w srdcy swém spilnosti ge zachowáwági/
& 18. Z něho wjry/ milosti/ w prawdě nabywagi.
Luc. 8. Také y podlé něho žiwot swug zprawugi. R.
& 11. Nad wssecko Boha swého, a bližnj milugi:
Iob. 5. Krysta Pána s Křjzem swým mjlé následugi/
Deut. 6 Cýrkwj, a lidem bjdným, radi posluhugi.
Math 16 Ktomu také přjslussy Welebné Swátosti, R.
Iob. 12 Přigimati gak slussy s Wěrau pobožnosti
Math. 7. Křest a Wečeři Páně, k Wjry posylněnj
& 25. Swážnosti w Božijm Chrámě w láse rozňjcenj.
Matth 28 Bože Otče z wýsosti/ rač nám pomoc dáti/ R.
Iob 3. Ať w twé swaté milosti mužem setrwati:
Mar. 16. A skrze Syna twého dogdeme spasenj:
Matth 26 Dýchem Ducha Swátého w Nebi vtěssenj. Amen.
Mar 14 MILý Páne wzbLeDuIž na nás
Luc. 22. WssáK hospoDIn spoMoCnIk naše Is. 50.
1 Cor. 10. RáCz náM požehnánI DatI
& 11: WCzIstotě D g wjeM setrwatI.
Matth 10
& 24.

VALEDICTIO
AD NOBILEM DN. IOACHIMVM à TIECHENICZ &c. AD SVPREma Regni Bohemiæ Judicia causarum Patronum laudatissimum scripta

à

GEORGIO HANVSSIO LANDTSKRONENSE VERBI DEI AD D. Heinrici Neo-Pragæ Ministro.

DVm me Praga tenet, ter messe refulserat æstas.
Ter gravis autumnus terq; cucurrit hyems:
Interea toties cumulatus grandibus à TE
Muneribus, præter spem Ioachime fui.
Ergo prius cursus mutabit Vultava, vultus
Quam tuus è nostro pectore pulsus erit.
Et licet ingentem me fata relinquere PRAGAM
Atq; alibi CHRISTI jussa sonare, jubent:
Tu tamen ut præsens animis versabere nostris,
O spes ô patriæ lux Ioachime tuæ.
Si mihi fata dabunt ut te videamq; tuosq;
Efficiam ut semper teq; tuosq; colam.
Tu modo quem tanto fovisti tempore Mysten
Nunc quoq; ab hac certum cedere sede, fove.
Hoc oro tantum. Quanquam majora petitis
Credibile est summos sæpé dedisse viros.

Scrib. Prid. S. Georgij.
Parce nobis DOMINE.

In Natalem & peregrinationem ad Apostolorum
Portam Ministerii Evangelici gratia susceptam
Dn. GEORGII HANVSSII LANDTSCORONAEI in Paræcia Henricana Pragæ amici mei
Anno 1602. die S. Georgii.

GEorgij fulget dies.
Sit omnibus dulcis quies,
Nullum gravent negotia,
Sed singulis sint otia.
Cantent viri, canant senes,
Clangant tubæ, sonent fides
GEORGIO vati pio
HANVSSIO viro bono.
Hâcluce nam concordibus
Est natus ex parentibus
Bonis, probis, colentibus
CHRISTVM DEVM timentibus
Parvum Scholis addixerunt,
Verbis piis instruxerunt,
Quâ lege tandem patriæ
Posset decus dici suæ.
Miles velut GEORGIVS
Grandem Draconem strenuus
Prostravit hastæ turbine.
Non ictus vllo vulnere
Sic ille gnavus expulit
Inertiam, dein fuit

Franckesche Stiftungen zu Halle

bilis parentibus
m bonam sperantibus.
notis sordibus
it á se protinus,
is mihi GEORGIVS
is, sagax HANVSSIVS.
ellis lucidis
fulget instar syderis
ndo sensus mysticos
tenebris obsitos
noribus
us aptis artibus,
ue Phæbo Pythio.
bonis, sacer Deo,
em feras
e quovis bestias
Lyræ & canoribus
rte personantibus:
hic Presbyter
æ Dux & pater
cas duxit vias
m scelestis pervias.
exeat,
e vernos colligat,
rius mî colliget
Et prata plantis conteret.

40.

In Natalem & peregrinationem ad Apostolorum Portam Ministerii Evangelici gratia susceptam

Dn. GEORGII HANVSSII LANDTSCONAEI in Paræcia Henricana Pragæ amici mei

Anno 1602. die S. Georgii.

GEorgij fulget dies.
Sit omnibus dulcis quies,
Nullum gravent negotia,
Sed singulis sint otia.
Cantent viri, canant senes,
Clangant tubæ, sonent fides
GEORGIO vati pio
HANVSSIO viro bono.
Hâcluce nam concordibus
Est natus ex parentibus
Bonis, probis, colentibus
CHRISTVM DEVM timen'
Parvum Scholis addixerunt,
Verbis piis instruxerunt,
Quâ lege tandem patriæ
Posset decus dici suæ.
Miles velut GEORGIVS
Grandem Draconem strenu
Prostravit hastæ turbine.
Non ictus vllo vulnere
Sic ille gnavus expulit
Inertiam, dein fuit

55

Franckesche Stiftungen zu Halle

Amabilis parentibus
Vitam bonam ſperantibus.
Mundi remotis ſordibus
Rejecit á ſe protinus,
Charus mihi GEORGIVS
Doctus, ſagax HANVSSIVS.
Qui plus ocellis lucidis
Nunc fulget inſtar ſyderis
Scrutando ſenſus myſticos
Spiſsis tenebris obſitos
Excellit ipſe moribus
Excultus aptis artibus,
Sacérque Phæbo Pythio.
Gratus bonis, ſacer Deo,
Ajunt Arionem feras
Duxiſſe quovis beſtias
Cantu Lyræ & canoribus
Suavi arte perſonantibus:
Sic voce dulci hic Presbyter
Plebis ſuæ Dux & pater
Ad cœlicas duxit vias
Nunquam ſceleſtis pervias.
In prata ſi quis exeat,
Floresqve vernos colligat,
Flores prius mî colliget
Et prata plantis conteret,

42

Quam dicet exactor pius,
Christi minister optimus,
Quot hinc tenebris horridis
Eduxit in Lucem Ætheris:
Gravi notatos crimine,
Verbi carentes Lumine,
Dignos Averni gurgite,
Stitit beato in culmine,
At nunc ovile deserit,
Aspectuique se abstrahit,
HANVSSIVS GEORGIVS
Minister & Præco pius.
Gemant viri, gemant senes.
Fleant Lyræ, fleant fides,
Quòd deserit parvum gregem
In rebus arctis debilem,
Quem pabulis salubribus
Vivacibusque fontibus,
Pavit, lavit, pressit, stitit,
Famem sitimque sustulit.
Hoc pro labore maximæ
Aguntur illi gratiæ:
Mercede dignus est sua,
Quem vita commendat pia.
Prodite parci divites;
Venite densi nobiles,

Et

Et dicite ān pōpoſcerat
Vnquam bovem, vel hauſerat.
Veſtras opes, veſtras oves,
Qui ſublevabat pauperes,
Iam deſinet convivere,
Coactus hinc recedere.
Si fata ſic volunt pia,
Felix ſit hæc ei via,
Apoſtolorum porta det
Iter: Deus quod proſperet.
Iam lachrymas abſtergite,
Nam vult Deus, cognoſcite,
Divina fax ut ardeat
Illic, & hic alluceat,
GEORGIVS præco bonus,
Eccleſiæ magnum decus;
Obtemperat juſsis pie,
Paràtque ſe vernæ viæ
Effergradum mitiſsime,
Verbo ſacro inſtructiſsime,
Doce voluntatem Dei,
Et fac ſatis bonæ ſpei.
Morare nil Lupos truces,
Patrare qui ſolent neces.
Grex vivat herbis dulcibus,
Sitisque ceſſet fontibus.

Sic Laus tibi, sic gloria
Exsurget, & cæli aurea
Civem videbunt te atria,
Æterna ubi sunt gaudia.

M. Ioannes Chorinnus.

CUm te Porta patens Apostolorum
Hanusi, decus ordinis sacrati,
Invitum trahit ad suos recessus
Cur Musas comites vocas viarum,
Cur jungis tibi Complices laborum,
Cur testes animi cupis latentis?
Nimirum, quia plenus & doloris
Commissum tibi Ovile derelinquis,
Et tantum fore vix putas lucelli
Hic, nolens ubi ducis evagantes,
Et speras reducem tuis futurum.
Iungo me comitem tibi atq; Musis,
Et votis sequor optimis euntem;
Vt quondam (Deus audiat vocantem)
Te Portâ redeuntem Apostolorum,
Henrico minimè omnium Patrono;
At, qui Dux fuit inclytus Bohemis
Ortu, nobilitate, sanctitate
Et virtutibus omnibus beatus
Fraterno VICESLAVVS interemptus
Ferro atq; imperio truci & profano,
Illi te vigilem ac pium ministrum

Æternas (cape vota) sistam ad aras.
Huic ergò comitesq; complicesq;,
Hinc testes animi fuisse Musas
Agnosce, & mea comprobato vota.

M. Georg. Carolides à Carlsperga
Poeta Cæsareus &c.

CVm peteres Pragam fatis felicibus, illuc
Ducebat teneris te mea Musa modis.
Nunc eadem posset vellem retinere parantem
Postoloporteni tendere in arva soli,
Sed vetat exemplum; *PRAGAM* prior ipse reliqui,
Cum mihi plus illa *CVTNA* cupita fuit.
Nec malé successit: si sic tibi jam via cedit
HANVSSI, cur res vlla moratur iter?
Ille sator rerum Pragam, fortasse reverti.
Atq; illic nobis vivere posse dabit.
Nunc vbi disjunctos magnus locat Autor, agendum est,
Hoc duce susceptum non malé cedit iter.

Votum in persona peregrinantis.

VT vult Jehova, sic meæ
Sortis regat carinam
Luces redibunt aureæ
Post nauseam marinam
Pellentur atra nubila
Surget dies serena,
Surgent cupita jubila,
Fatiq; lux amæna.
Quod vult JEHOVA, me juvat]

Nec his malis gravabor;
Cum me Parens hic adjuvat
Haud sub labore labor.
Me mors avara cum fame
Atrâ premat, licebit,
(Ausim pacisci) palma me
Malis in his manebit.

M. I. C. V.

PROPEMPTICON.

PORRO Urbem Cives q, tuos ædemq, relinquis?
Alterius jam jam Templa aditurus agri?
Qui sua discipulis à CHRISTO nomina nactus
Illorum PORTÆ nunc quoq, nomen habet.
Quam cuperem comes esse tuus; ne forte Cadanam
Copia visendi sic erit ulla mihi.
At quia non licet; hæc nostri monumenta favoris
Sume, tuæ his fallas tædia cuncta, viæ.
Dum sed enim PRAGÆ quo mecum colligo, privor,
Erumpo in tales congeminando sonos:
I precor, Hanusi, *nostri pars altera cordis,*
I pete Portenses, *i pete porro lares.*
I pete felici divina sorte vocatus
I precor astrigera concomitate manu.
Nil Satanam metuas cœlesti numine nixo,
An Stygii possunt tela nocere ducis?
Interea nulla tui haud capiet me oblivio, quamvis
Dissitus in tali caperis esse loco.

Franckesche Stiftungen zu Halle

Tu modo tu fœdus quod mecum hucusq; colebas,
Distante infringi ne patiare sit u.
Verúm nostra tuo tibi vultu occurrat imago
Dic mihi fidus hic est, huic ego fidus ero.

S. Ieremias Denhartus Schiltpergerus Eccl. Bohemobrod. Mystagogus.

ETsi difficile est asvetam linquere sedem,
Ac vitæ socios deseruisse suæ:
Tædia divinis sed talia fallere jussis
Convenit humanum tempus in omne genus.
Jussu namq; DEI. peregrinas migrat ad oras
Credentum qui nunc dicitur esse parens.
Sic *Jacob*, *Joseph*, *David*, sanctiq; Prophetæ
Cesserunt patriis sedibus atq; locis.
Ecquid vita hominis spaciosis creditur esse
In terris, nisi flos præteriensq; vapor?
Hospitibus similes, qui incertis sedibus errant?
In cœlis nostrum nam πολίτευμα manet.
Ergo *George* tuæ placeat mutatio menti,
Sit licet hæc nobis omnibus ægra, loci.
Omnia namq; DEO sic disponente geruntur,
Consilium arcanum fallere nemo potest.
Vive valeq; diu Pastor venerande, bidentes
Commissas curæ pasce foveq; tuæ.

M. Iohannes Khernerus.

Ergo

ERgo meus clarià præstans Hanussius arte,
Postoloportanum vilia tecta petet?
Quem Patris instar adhuc clarè coluere tot vrbes,
Vrbes tot Mysten quem petiere suum;
Quo nec Chruda potens, nec Glatta, aut patria nostra,
Hradecium, potuit Zaca nec ipsa frui.
Hunc capiet CHRISTI præconem ignobile claustrum,
Frustra etiam PRAGA jam renuente Nova?
Non hoc (credo equidem) non fert divina voluntas:
Quin potius Numen, Jhova benigne, tuum.
Cui nullo distant, discrimine pagus & vrbes:
Antè sed hunc tali sunt in honore pares.
Cui quoq; in oppidulis, casulis & stramine tectis
Electi latitat turba pusilla gregis.
Hunc ergo Mysten salvum, quo mittit, euntem,
Aligero ducat concomitante choro;
Aspiransq; ejus Flatu præsente labori,
Induet ætherio robore corda, precor.
Hostibus ut domitis pia post certamina vitæ
Justiciæ victor cœlica serta ferat.

Paulus Matthiades R. Hradecenus Ecclesiastes Glatoviensis

Nulla

ALIVD

NVlla tibi feritas, ruditatis nulla ſupellex,
Nulla fames auri, nec novitatis amor:
Et tamen è luce ad tenebras proficiſcere *Pragæ*
Dum præfert tenuem mens tua docta locum.
Hanuſsi bene fit, Myſtarum nobile ſydus,
Ad ſydus Domini conſociare tui.

M. Ioſephus Heliades
boni ominis ergo.

TErtia præteriit jam Hanuſsi *Præſbyter æſtas*
Alta nimis dum te Mytta ſuperba fuit.
Namq; in ea, pietate gravis, ſermone modeſtus,
Eloquio clarus, relligione ſacer:
Divini ſtudio ſparſiſti dogmata verbi
Pervigili, monſtrans quæ ſit ad aſtra viam.
Mens erat iſta tibi non vllum lædere lingua
Sed concors cunctos promeruiſſe ſibi.
Ipſe ego ſum teſtis, toties complexus amore es
Quem patrio, puris dedite Myſta ſacris.
Quemq; ſimul merito immeritum es dignatus honore
Atq; omnes, Phæbi qui ſacra jura colunt.
Mytta velut mecum alta nimis ſed læta ſubinde
Tunc riſit, dum te facta ſuperba fuit.
Sic modo mæſta gemit, tali privata Miniſtro
Lætitiæ & nullos mittit ab ore ſonos.

Rursus humi stratam hanc CHRISTVS quo tollat in alti
Ne pereat tumidi fluctibus acta maris
Et tacitè inspiret Pastori flaminis ignem
Ætherei, qui nunc verba sacrata docet.
Vt doceat populum rectè, genitus Jove magno
Sanguine quem proprio vivificatus erat.
Et macie imbellem, ad lautissima pabula ducat
Multum vbi florenti gramine abundat ager.
Vota meis votis, opus est his, junge Georgi
Et dic, eveniat quod petit omne Myta
Hæc tibi enim optavit felicia cuncta quadrigis
Vectus eras quando mænia ad alta Pragæ
Tunc Charites, Musæ, & Musarum præses Apollo
Aptavit digitis plectra canora suis.
Et longum vnanimi dicebant voce, Georgos
Vivat, Pierii firma columna chori.
Queis junctus, strepui argutos velut inter Olores
Raucus sva viloqvas inter & anser aves.
Linquere nunc iterum Pragensis quando Triurbis
Fatorum auspicio splendida tecta paras
Me virtutis amor, quo sum tibi junctus, & vna
Mens, studium, pectus candidum & vna fides.
Cogit pro meritis verbis persolvere grates
Atq; optare tuæ prospera mille viæ.
Sim licet imbellis, nec sint in carmine vires
Vera necesse loquar, Pastor amande, meo.

Attamen

Attamen hoc votum numeris includere conor
Sic & Pierios fundere ab ore modos.
Presbyter Hanussi, *CHRISTO duce & auspice, felix*
I quo te tua sors & pia fata vocant.
Nec desis miseris, Phœbi decus ipse, Camœnis
Porrige at his promptam, nate juvare, manum.
Sic te longæ DEUS salvum per secula servet
Frugiferum Musis Pierioq; choro.
Accendatq; tuum divino flamine pectus
Quo possis sacris utilis esse focis.
His votis nequeo tibi plus dare, docte Georgi
Illa rogo magni muneris instar habe.
Quæ nos unanimi dudum conjunxerat, hæc sint
Sinceræ certum pignus amicitiæ.

Gregorius Martinides Prachat.
R. S. Mytensis.

ALIUD.

Fama tui *Praga* postquam prænuncia ad aures
Discessus venit vir venerande, meas.
Quo tibi nota mei veri sint symbola amoris,
Versutæ fraudis libera corda fides
Juvit amicorum votis mea vota tuorum
Jungere, & in tales solvere labra sonos."
I Pater *Hanussi*, quam te via ducit in urbem
Felix, stelligero propitiante DEO.

Et

Et veluti *Thobiam* Raguelis ductor ad ædes
Deduxit Raphael Angelus incolumem:
Sic teJhova potens superûm comitante caterva.
Ducat eo salvum, quo pia fata vocant.
Adversus Satanæ insultus te protegat, isto
Et tribuat longos cernere in orbe dies.
Igne tuum accendat cor, nam potis ipse, sacrato
Recta sequi ut valeas mentem animumq; regat.
Hæc ego, qui duco, ceu tu, de nomine nomen
Militis, *Hanußi* do modo vota tibi.
Quæ tu fronte precor cape vir Reverende benigna
Et Kraloviceni sis memor oro tui.

Georgius Habbart Kraloviceni
Civis Altæmytæ.

ALIVD

DElicia Phœbi, cœlesti rore rigate
Vates, cur profugus deseris arva Pragæ?
Deseris Henrici *profugus cur, culte, penates*
Et vatum dulcis maxime? linqvis oves!
Orem difficilem, largis lacrymisq; meantem!
Quis svasit? lucrum forsan amara lues?
Durum pectus alis, nullum tibi (dure) Georgi
Cordolium, nostri gutta favoris abest.
Sic commißa tuæ fidei pia pectora curas?
Sic vis pro fido morte perire grege?

Quo

Quo fugis, ô Pastor, quo prorripis: agmina amæno
Prato jam linques? ô re vocato gradum.
H. Nulla avis est, nidum frustra quæ transferat; altè
Sidere lapsa trahunt me pia fata: sequor.
Me vocat omnipotens alio, succedere mandat,
Non omnes uno vult DEUS esse loco.
Ipse Cilix Paullus terraq; mariq; profectus
Exhibiti vexit nomen ad astra λόγε.
Nec tamen oblitus commissæ est gentis, amore
Sed raptus misit verba notata manu.
Colles & montes rapiunt me corpore vobis
Corde sed ad vestros sæpé volabo lares.
A. I Felix igitur, videas dextra alite claustrum
Bis sex lectorum nomine tecta virum.
Excole vinetum, divinus vinitor, omni
Quod tibi concessit, fænore, docte parens.
Sint comites, quorum pluviali evasit ab igni
Haranides ductu per mare saxa viæ.
ApriLIs CœLIraDIIs ter InaXe CorVsCat
LVXoCtaVa, PRAGÆ DeserIs arVa noVa.

In Symbolon

Salvatorem Generis Humani Laudabo.

Si Salvatorem Generis Laudabo, cohorte
Humani, superum qui pia corda fovet
Non vincar. vincam colubri mucrone Draconem
Ac hasta fidei: Nam DEUS usq; DEUS.

Iohannes Hoffman Carnovinus Silesius.

Pro conservatione verbi Divini
PRECATIO.

Dicimus ingentes toto tibi pectore grates,
Magne, potens, sapiens, sancte, benigne Deus.
Pro patriâ bonitate tua, qui pectora cæca
Incendis verbi luce micante tui.
Da Pater omnipotens, te supplice voce rogamus,
Luceat ut semper lux tua clara piis.
Neû sine, ut hanc hostes possint delere maligni,
Illorum vires frange potente manu.
Respice nos miseros peccati mole gravatos,
Inq; timore tuo pectora nostra rege.
Vt te noscamus verâ in pietate Parentem,
Et clarum fiat nomen in orbe tuum.
Cum Satanas hostis conatur & omnia tentat,
Corporis, in tenebras ducere, membra, tui.
Hoc Pater alme malum dele, vires q; repelle
Dæmonis, in sanctum ne ruat ille gregem.
Da pacem nobis, ut sic Ecclesia crescat,
Et laudet sanctum nomen vbiq; tuum.
Vnicus es Dominus, Rector, Dux, ancora nobis
Solus in adversis auxiliator ades:
Cum Christo Nato simul & cum Flamine Sancto
Perpetuo regnas qui sine fine DEVS.

Vrgens jussa Ssiloh corona dignus est.
Canite DoMino.

Eius Philosophus
Cyprus

N. B.

Zeno Cytticus, quendam dicentem, sibi in multis displicere Antisthenem, rogavit: num quæ haberet Antisthenes, quæ placerent? Ille respondit, se nescire. Hic Zeno: Et non pudet, inquit, si quid ab Antisthene perperam dictum est, excerpere ac meminisse, si quid rectè dictum, id ne animadvertere quidem, multo minus tenere? Idem morbus nunc habet plurimos, qui in lucubratiunculis & libris aliorum, tantùm ea venantur & carpãt, quæ benè dictorum nulla neq; gratia neq; memoria.

55

fuit Cocratius philosophus Stoicus praeceptor Porphyrii

Conr. Lycosth. in Apophtheg. ex capi. 1. lib. 7. Laertii.

Laertii

PRAGÆ
Typis Schumanianis
Anno MDCII.

Franckesche Stiftungen zu Halle